

Casos d'educació artística a primària

Autoria: Pau Monfort Monfort, Ester Forné Castaño, María José Ortiz Romani, Sonia Benitez Ferrando, Enric Boada Peña, Maria Neus Carles Roqué

L'encàrrec i la creació d'aquest recurs d'aprenentatge UOC han estat coordinats per la professora: Aida Sánchez de Serdio Martín

PID_00309913

Segona edició: febrer 2026

coronaVIUS. Una producció de dansa-teatre amb *Soundpainting*

Autor: Pau Monfort Monfort

Centre educatiu:	CEIP Cervantes (Castelló).
Curs o nivell:	4t, 5è i 6è de primària.
Durada:	4 mesos.
Agents implicats (dins o fora del centre):	Mestre impulsor (especialista en educació musical i educació plàstica i visual). Artista convidada (Angélique Cormier).

Tipologia

Dansa/Teatre

Música/So

Context educatiu

El CEIP Cervantes és un centre d'una línia situat al centre de Castelló de la Plana. La degradació urbanística del barri on es troba i el trasllat de les famílies de nivell socioeconòmic mitjà a zones de la ciutat de nova construcció ha fet que el centre hagi experimentat un canvi progressiu en la composició de l'alumnat. Actualment, la majoria d'infants són provinents de famílies migrants i de nivell socioeconòmic baix.

Aquest projecte es va dur a terme el curs 2020-2021, enmig de les restriccions produïdes per la pandèmia de la COVID-19. A causa de la reorganització per reduir les ràtios per aula, al centre es van crear grups d'alumnat heterogeni i internivell. El projecte es va fer amb dos d'aquests grups, que barrejaven alumnat de tres cursos (4t, 5è i 6è de primària). La durada del projecte va ser des de l'inici de curs fins a finals de gener. Les dificultats per dur a terme activitats de moviment i d'interpretació musical dins les aules (impossibilitat de reorganitzar l'espai de les aules, ús de mascaretes, restriccions pel que fa a desinfecció i ús d'instruments musicals, etc.) van fer que sorgís la idea d'elaborar un projecte interdisciplinari que es desenvolupés a l'aire lliure. A més, la necessitat de l'alumnat de gestionar el daltabaix emocional produït per la crisi sanitària va vehicular, quasi de manera inevitable, la tria de la temàtica en direcció a tot allò relacionat amb la pandèmia. Per aquest motiu, el projecte va prendre forma de tríptic, de manera que es pogués reflexionar sobre el passat, el present i el futur d'aquella situació que angoixava tant l'alumnat.

Descripció del procés

coronaVIUS és una producció audiovisual de dansa-teatre elaborada fent ús de *Soundpainting*. El *Soundpainting* és una llengua de signes per a la creació multidisciplinària en viu creada per Walter Thompson el 1974 (Thompson, 2009).

Es tracta d'un recurs creatiu i didàctic de gran potencial que permet comprendre en directe i amb diferents disciplines alhora: arts plàstiques i escèniques, música, dansa, etc. Per exemple, amb el gest *Long Tone* («to llarg») podem indicar que els músics interpreten una nota de duració llarga, sense especificar l'altura o la intensitat del so. Aquest mateix gest, però, serveix per indicar un moviment fluid i continu per a les ballarines i ballarins, o una línia contínua per als artistes plàstics. Per aprendre més sobre aquesta llengua de signes i veure performances, podeu consultar el canal de YouTube de Walter Thompson (<https://www.youtube.com/@walterthompson2334>).

Figura 1. El docent, emprant la llengua de signes Soundpainting per fer indicacions en la creació escènica
Font: Pau Monfort.

Fent ús d'aquesta eina, juntament amb l'alumnat de 4t, 5è i 6è de primària es va dissenyar una coreografia en forma de tríptic: el passat, el present i el futur de la pandèmia serveixen com a eix temàtic per estructurar l'obra, construïda sobre música de compositors dels segles xx i xxi, i amb inspiracions també en la dansa contemporània, la performance i la cruïlla entre arts plàstiques i el moviment.

La idea inicial del projecte partia de tres premisses: que treballés les arts plàstiques, la dansa i la música de manera integrada; que no fos un projecte únicament centrat en les arts, sinó que tractés un tema triat per l'alumnat, desenvolupat a través de les arts; i que el *Soundpainting* fos l'eina per articular aquesta connexió. Com a inspiració per als estudiants, va servir de gran ajuda la visualització del documental *Five Days to Dance* (2014), dirigit per José Andreu i

Rafa Molés, que recull l'experiència de dos coreògrafs portant a escena una coreografia en cinc dies amb alumnat de secundària sense experiència en arts escèniques.

Un cop acordada la nostra temàtica, es va decidir dedicar una part de la coreografia a cada moment de la pandèmia (passat, present i futur, com ja s'ha dit) i, després, es va fer una pluja d'idees que va servir per recollir conceptes, paraules o fets que poguessin ajudar a idear els moviments.

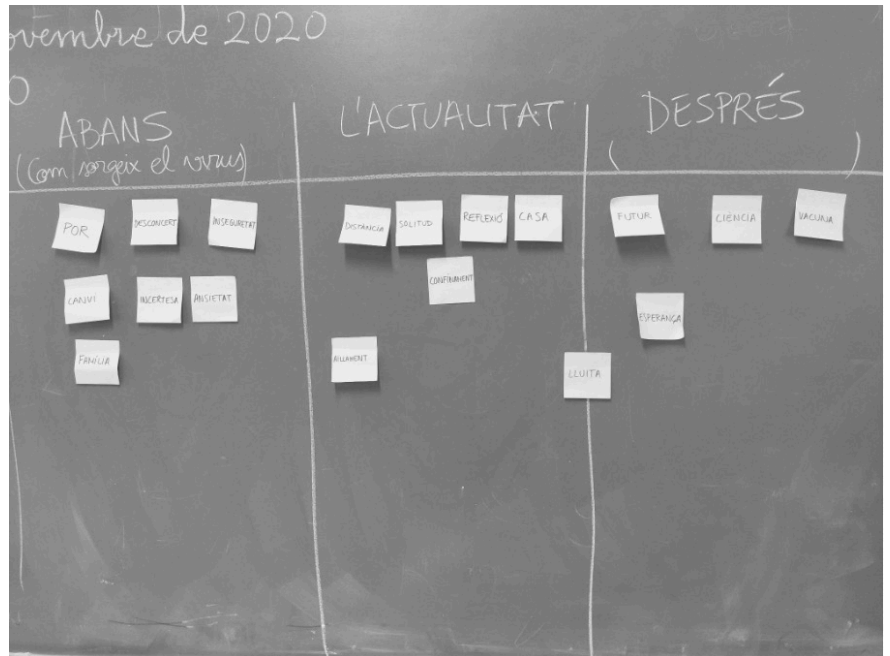

Figura 2. Recull d'idees i conceptes per teixir la proposta escènica
Font: Pau Monfort.

Per introduir l'alumnat al llenguatge de *Soundpainting* i a la dansa contemporània, es van dedicar les primeres setmanes del curs a fer jocs i exercicis per aprendre els signes i guanyar confiança amb el seu cos. La coavaluació per rúbrica els va animar a practicar tant pel que fa al rol d'interpret com al de *Soundpainter*, que és la persona que dirigeix i compon la creació fent ús dels gestos. Tot i que en el producte final el rol de *Soundpainter* va anar únicament a càrrec del docent, durant les sessions d'aprenentatge també es va donar l'oportunitat a l'alumnat de practicar en aquesta posició. L'objectiu principal d'aquestes sessions era transmetre la idea que no importa l'experiència prèvia: tothom té capacitat per moure's i expressar idees amb el moviment.

Abans d'iniciar el procés de creació de la coreografia, es va proposar a l'alumnat una selecció de tres obres de música contemporània (una per moviment) seguint criteris de durada, caràcter i contingut programàtic de la producció: *Turangalila-Symphonie* d'Olivier Messiaen, *Agua de Amazonia* de Philip Glass i *Sensemaya* de Silvestre Revueltas. Prenent com a base sonora aquestes peces, es va començar a treballar en els moviments que sorgien dels exercicis de *Soundpainting* i com aquests moviments podien connectar amb les idees i conceptes que es volien transmetre. Les coreografies van anar creixent a mesura que es practicaven a les sessions, al llarg de les setmanes, sempre tenint en compte les propostes dels estudiants. Aquest debat i el fet de seguir un procés lent i no-lineal, d'assaig/error, va servir perquè experimentessin a la pràctica com són els processos creatius.

Paral·lelament al disseny de les coreografies, es van dur a terme dos tallers per descobrir les possibilitats de les arts plàstiques aplicades a allò escènic: un sobre l'art de l'origami gegant, impartit per videoconferència per l'artista Angélique Cormier (usat en escena al solo del primer moviment); i l'altre sobre la projecció del traç derivat del moviment corporal, prenent com a referència l'obra dels artistes Trisha Brown i Tony Orrico (aplicat al segon moviment de la producció).

Figura 3. Vista general de l'escena en el segon moviment, quan es duu a terme l'ús d'arts plàstiques associades al moviment
Font: Pau Monfort.

Figura 4. Ús d'un origami gegant com a element integrat en la proposta de dansa
Font: Pau Monfort.

Concepció didàctica

El principal recurs didàctic que vehicula aquesta proposta és el *Soundpainting*, com ja s'ha deixat entreveure en apartats anteriors. El *Soundpainting* té una sèrie d'avantatges que el fan molt interessant des del punt de vista didàctic: en primer lloc, no és necessari tenir experiència prèvia amb cap de les disciplines per poder prendre partit. Evidentment, si es tenen nocions de tocar instruments musicals, de dansa, de teatre o d'arts plàstiques es podrà treballar a un altre nivell, però aquest llenguatge té la virtut de poder iniciar a l'alumnat, des de la pràctica, en les diferents disciplines artístiques. D'altra banda, es treballa sempre des de

l'experimentació i la creativitat, de manera que l'error no penalitza sinó que s'integra com un element essencial (i positiu) del procés creatiu. D'aquesta manera, la present proposta s'alinea amb els nous models pedagògics musicals de finals del segle xx i principis dels xx: l'educació musical centrada en el «fer música», com defensen Keith Swanwick —«teaching music musically»— i Christopher Small —«la música és una acció: *musicking*»—, així com en l'aprenentatge a través de l'experimentació i la creació musical, com proposa François Delalande.

A més a més, aquest projecte en concret posa el focus en l'expressió corporal des de la perspectiva de la dansa contemporània i la performance. Sovint, l'expressió corporal i el moviment han quedat relegats en l'educació musical en favor de la interpretació i la creació musical. El *Soundpainting* ajuda a enfocar la creativitat en general, i en aquest cas en l'expressió corporal, no des d'una visió d'expressió espontània o original, sinó més aviat des d'estructures acotades que fan de bastida i permeten la improvisació i la creació dins d'uns límits, permetent així que tot l'alumnat aprengui a improvisar i a crear.

Finalment, i també amb relació a l'expressió corporal, es treballen les arts plàstiques com a reflex de la plasmació en dibuix dels moviments del cos (vegeu la col·lecció de performances *Penwald* de Tony Orrico), així com de l'ús de peces d'origami que són incorporades a la creació escènica en moviment.

Principals desafiaments

El procés d'enregistrament en vídeo es va realitzar en pla seqüència, ja que s'entenia com una creació escènica única, i amb mitjans tècnics força precaris: tres trípodes, tres dispositius mòbils personals i molta cinta adhesiva. La manca de recursos humans també va complicar l'enregistrament, perquè la gestió del grup, la direcció escènica i el control de les cambres, així com la postproducció, va recaure en un únic docent. Aquests inconvenients no fan més que posar en relleu la importància del treball en equip i la codocència com a elements essencials per desenvolupar projectes viables a l'aula. Per sort, la proposta va tirar endavant gràcies a un propòsit clar: s'havien de potenciar les fortaleses (implicació de l'alumnat) i dissimular les debilitats (per exemple, a través de l'edició de vídeo per seleccionar els millors plànols o l'ús del blanc i negre per «tapar» l'absència d'un vestuari dissenyat per a l'ocasió).

Les restriccions a causa de la pandèmia feien impossible una representació en directe amb públic. Per aquest motiu, es va apostar des del primer moment per una producció audiovisual a manera de videodansa que es pogués estrenar en una emissió en *streaming*, i es va aprofitar el que semblava un inconvenient per implicar les famílies i poder arribar més enllà de la comunitat educativa. A més, el canal de missatgeria instantània de l'escola va servir per fer promoció de l'esdeveniment. El fet de poder comentar en directe, mitjançant un xat, la producció que ells mateixos havien realitzat va dinamitzar molt l'activitat. Després de l'estrena, l'obra va quedar allotjada a YouTube i es pot veure a l'enllaç següent: <https://www.youtube.com/watch?v=6ghwlfM4JBg>

Aquest projecte va suposar un repte important tant per a l'alumnat com per al docent, ja que es tractava d'un projecte de llarga duració, al qual els estudiants d'aquest centre no estaven avesats. A banda de les dificultats exposades més amunt, cal tenir en compte que enmig del procés l'escola va patir un trasllat

d'instal·lacions inesperat, amb tot el que comporta en l'àmbit d'utilització d'espais. Això, sumat a les dificultats d'una part de l'alumnat de ser conscients de l'objectiu final del projecte, va fer trontollar l'èxit de la proposta.

Principals aportacions

Malgrat els inconvenients sorgits durant el procés, podem remarcar uns quants aprenentatges interessants recollits pel camí. En primer lloc, la cohesió dels grups, que s'havien reorganitzat a causa de la pandèmia a l'inici de curs, es va veure afavorida gràcies a aquest projecte. En segon, la percepció de l'alumnat en relació amb aquesta proposta didàctica va ser positiva sobretot després de tancar el projecte, una vegada s'havia exposat a la resta de la comunitat educativa la projecció del producte audiovisual, i és en aquest moment en què gran part dels estudiants van ser conscients del bon treball que havien fet i ho van valorar degudament. A escala docent també va suposar un desafiament per les diverses raons ja adduïdes anteriorment, i dur a terme aquesta proposta també ha servit per fer patents les millores en l'àmbit d'avaluació formativa i les mancances que suposa no poder treballar amb més docents de manera col·laborativa.

Tot i que pel que fa a centre el desenvolupament d'aquest projecte va passar inadvertit, en la fase final de difusió del producte audiovisual sí que va tenir molta repercussió: moltes famílies del centre i tot l'equip docent van participar en la presentació i van contribuir a compartir-lo. A més, diversos docents es van interessar *a posteriori* per com s'havien dut a terme les diferents fases del projecte, i van mostrar interès en col·laboracions en futurs projectes.

Referents

Thompson, W. (2009). Soundpainting: El arte de la composición en vivo. *Revista Eufonía. Didáctica de la música*, 47, pàg. 77-83

EduEscena: el teatre com a eina pedagògica i comunitària

Autor: Enric Boada Peña

Tipologia

CoLaboracions amb artistes

Dansa/Teatre

Centre educatiu:	Diversos centres d'educació primària i secundària participants en el programa EduEscena, impulsat per la Fundació "la Caixa".
Curs o nivell:	Educació primària i secundària (projectes adaptats segons l'edat i el context del centre).
Durada:	Projectes d'entre tres i sis mesos, amb sessions setmanals i una mostra o presentació final del procés creatiu.
Agents implicats (dins o fora del centre):	Mestres de centres educatius, alumnat participant, artistes escènics professionals, equips pedagògics de la Fundació "la Caixa" i famílies de l'alumnat.

Context educatiu

EduEscena és una iniciativa de la Fundació "la Caixa" que té com a objectiu portar les arts escèniques a les escoles i fomentar l'ús del teatre com a instrument educatiu i social. El punt de partida és la idea que l'art té la capacitat d'influir en l'aprenentatge i ajudar en el desenvolupament personal, social i emocional de l'alumnat.

El programa, que s'implementa a diversos centres d'educació primària i secundària a tot el país, té com a objectius bàsics promoure la pràctica del teatre a l'aula, empoderar els mestres i establir espais per a la interacció entre artistes i professores.

EduEscena fomenta la cooperació entre centres educatius i experts en arts escèniques, que donen suport als docents en procediments de creació col·lectiva amb els infants. Aquesta col·laboració es pot veure a diversos centres de Catalunya i d'altres comunitats autònomes, on els artistes i els mestres han col·laborat per incloure el teatre al projecte educatiu. Per exemple, a l'Institut Escola El TíHer de Barcelona, amb alumnes des de sisè de primària fins a la secundària, es van elaborar petites escenes sobre la diversitat i la convivència basades en experiències autèntiques dels estudiants; mentre que a la Comunitat de Madrid, més de cinquanta col·legis van formar part de processos col·lectius de creació escènica dins del programa CaixaEscena.

A més, possibilita que el teatre no entri a l'aula com una activitat ocasional, sinó com una manera d'aprendre, comunicar-se i conèixer. A Catalunya, programes relacionats com CaixaEscena han aconseguit que nombroses institucions educatives del país, tant públiques com concertades, s'hi involucrin fent possible que el teatre esdevingui una poderosa eina per a l'educació. EduEscena, en general, defensa la cultura com un dret i concep el teatre com una oportunitat per aprendre a observar, sentir i construir sabers de manera col·lectiva.

Descripció del procés

EduEscena és un projecte educatiu de participació en què alumnes, mestres i artistes teatrals treballen junts per dur a terme un procés creatiu teatral en el context escolar. L'objectiu no és desenvolupar una representació tancada, sinó participar en un procés creatiu conjunt que promogui la comunicació, l'expressió, el treball en equip i la reflexió col·lectiva.

El projecte està format per tres etapes principals que permeten l'adaptació a la realitat de cada centre educatiu i al ritme del grup: capacitació docent, treball amb l'alumnat i una mostra final o trobada escènica.

En una etapa inicial, els docents que hi participen reben una formació inicial que combina continguts artístics amb pedagògics, tot proporcionant-los eines per treballar la dramatització, la veu, la improvisació i l'expressió corporal, així com recursos per incorporar el llenguatge teatral dins l'aula. D'aquesta manera, els mestres adquireixen tècniques per usar el teatre no com a complement, sinó com un enfocament actiu i transversal que permet abordar àrees com la llengua, les ciències socials o l'educació en valors des d'un punt de vista vivencial.

El procés d'elaboració amb l'alumnat és la segona etapa. Els artistes escènics professionals col·laboren juntament amb els mestres per crear i dur a terme tallers personalitzats per a cada grup en aquesta fase. Aquestes sessions parteixen d'un tema o pregunta que interessa al grup i que s'explora a través de l'experimentació. En un dels centres que van participar a Catalunya, el procés va començar amb la pregunta *Com podem donar veu al que no es veu?*, cosa que va generar escenes construïdes de manera conjunta basant-se en experiències i imatges quotidianes. En altres casos, com a l'experiència desenvolupada a CaixaEscena a Madrid, els grups van treballar temes relacionats amb la identitat i la convivència, construint peces breus que combinaven narració i moviment. Es treballa a partir de la improvisació, el moviment, la veu i la creació conjunta d'escenes. Els infants col·laboren activament en l'elaboració del material escènic: proposen idees, creen personatges, determinen com escenificar situacions i aprenen a sentir i respectar les aportacions dels altres. Així doncs, les tècniques del teatre contemporani i del teatre social s'incorporen a l'aula ordinària, incloent-hi jocs d'escalfament, dinàmiques d'escolta, treball en parelles o petits grups, activitats per crear imatges corporals i improvisacions dirigides o exercicis de confiança. L'alumnat, mitjançant aquestes activitats, adquireix habilitats que van més enllà del camp artístic, ja que millora l'expressió oral i aprèn a gestionar millor les emocions, alhora que augmenta la seva confiança i desenvolupa la seva capacitat de treballar en equip.

El rol del docent és essencial en tot el procés. Aquest no només dirigeix, sinó que també acompanya i facilita la participació. Serveix com a mediador, tot contribuint a la creació d'un ambient de respecte i llibertat en què cada infant pot

expressar-se sense por de ser jutjat. A més, aquesta mirada educativa considera el procés més important que el resultat i percep l'error com a oportunitat per adquirir coneixements.

Figura 1. Una imatge de CaixaEscena a l'IES La Magdalena

Font: <https://www.ieslamagdalena.com/encuentros-caixaescena/>.

El projecte finalitza amb una mostra teatral que pot adoptar diversos formats en funció del centre que el realitza. Es pot dur a terme un petit espectacle, una escena grupal, una lectura dramatitzada o una presentació audiovisual del procés viscut. Aquesta mostra no es planteja com un producte final tancat sinó com una celebració compartida del trajecte recorregut. Sovint, es duen a terme trobades entre centres, anomenades Trobades EduEscena, en què docents i alumnat de diverses escoles intercanvien vivències, observen les produccions d'altres grups i reflexionen junts sobre la importància del teatre a l'escola. En el cas de Madrid, aquestes mostres es van realitzar al CaixaForum, amb presentacions breus de les creacions i intercanvi entre centres.

La flexibilitat és un dels aspectes més importants d'EduEscena. En aquest sentit, és important destacar que el programa pot adaptar-se a diferents nivells educatius i contextos socials. Per exemple, a les escoles de primària, el treball teatral s'enfoca sovint en l'exploració del cos, la veu i les emocions mitjançant el joc i la creació conjunta. En canvi, a la secundària, els processos solen incloure reflexions més conceptuals sobre qüestions de tarannà social, identitari o relacionades amb el present. Aquesta capacitat d'adaptar-se permet que cada projecte sigui únic i estigui totalment arrelat a la realitat del grup participant.

El projecte, a més, promou el treball interdisciplinari, ja que moltes de les tasques d'EduEscena es relacionen amb projectes d'aula o eixos temàtics compartits, com ara la igualtat de gènere, la convivència i la sostenibilitat. D'aquesta manera, el teatre esdevé un mitjà per abordar els sabers curriculars de manera significativa i vivencial.

EduEscena considera, des d'una perspectiva metodològica, que la pràctica teatral és un instrument d'aprenentatge col·laboratiu i actiu. Els processos de creació emfatitzen el joc, l'experimentació i l'escolta mútua. El teatre és un mitjà per treballar la convivència i la responsabilitat compartida, ja que cada persona que hi participa és essencial per al funcionament de l'escena. Aquesta experiència

contribueix a fer que l'alumnat prengui consciència sobre el valor de la seva contribució personal al grup i compregui que la cooperació requereix confiança, compromís i empatia.

Els artistes que cooperen amb els centres funcionen com a vincle entre l'àmbit educatiu i el professional, oferint perspectives noves, dinàmiques creatives i una relació amb la cultura actual que enriqueix l'experiència. La presència també és valuosa per als mestres, que tenen l'oportunitat d'aprendre nous recursos expressius i fer-los servir en la seva pràctica habitual. Aquest diàleg entre mestres i artistes és un dels aspectes més destacats del programa, ja que valora la creació conjunta i la transmissió d'experiència.

Concepció didàctica

EduEscena es basa en una idea central: el teatre com un entorn per aprendre de manera vivencial i col·lectiva. L'objectiu no és formar actors, sinó usar les arts escèniques com un recurs pedagògic per desenvolupar habilitats emocionals, socials i expressives. D'aquesta manera, el teatre es converteix en un instrument per aprendre a través de l'acció, reflexionar sobre el cos i generar coneixement en conjunt.

El projecte s'articula en quatre eixos pedagògics essencials: participació, experiència, creació col·lectiva i reflexió. L'alumnat esdevé el protagonista del procés, participant-hi activament. Aquesta implicació promou l'autoestima i la motivació, cosa que produeix un sentit de pertinença al grup. El valor de l'experiència posa en relleu que l'aprenentatge ocorre a través de la pràctica, l'experimentació i l'acceptació de l'error com un component natural del procés d'aprenentatge. Cada assaig o improvisació al teatre és una possibilitat d'autoconeixement.

La creació col·lectiva reforça la cooperació i el respecte: tot el que es crea necessita l'aportació de tots. Això fa que el teatre sigui una metàfora de com funciona una comunitat, en què cada veu té valor. Finalment, la reflexió ens permet prendre consciència del que s'ha experimentat i convertir-ho en aprenentatge. Les converses després de cada sessió contribueixen a fer que l'alumnat pugui identificar més fàcilment les emocions, expressin els seus punts de vista i desenvolupin un pensament crític.

EduEscena es nodreix de les metodologies actives i del treball competencial i vol potenciar les habilitats comunicatives i culturals de la societat, contribuint positivament a l'educació emocional de l'alumnat. El projecte també concep el cos com una forma d'intel·ligència, que sovint es passa per alt a les escoles. El gest i el moviment són maneres de comunicar-se i pensar que possibiliten que l'alumnat descobreixi la seva pròpia veu expressiva, més enllà de les paraules. Aquesta perspectiva propicia una educació més connectada entre el cos i la ment.

El paper del docent és clau, ja que és, pràcticament, un acompanyant dels aprenentatges que propicia que s'estableixin les condicions adequades per observar, proposar i confiar en el grup. Aquesta predisposició flexible i oberta, que també és l'habitual amb els artistes col·laboradors, canvia la manera d'entendre l'aula i crea noves dinàmiques d'escolta i de creació.

Principals desafiaments

La implementació d'un projecte com EduEscena a l'entorn escolar comporta diversos reptes relacionats tant amb l'organització dels centres educatius com amb l'essència mateixa del treball artístic. El primer gran desafiament és incloure el projecte a la planificació del curs, ja que el teatre necessita temps, continuïtat i un espai propi per dur-se a terme. Moltes vegades, el calendari escolar i les exigències curriculars fan difícil mantenir el ritme. Cal tenir flexibilitat i coordinació entre els mestres, els especialistes i els equips directius per incorporar el procés creatiu a les dinàmiques del centre.

La coordinació entre artistes professionals i mestres és un altre repte significatiu. El programa té com un dels seus valors fonamentals la col·laboració, però també pot presentar dificultats al començament: llenguatges i expectatives diferents o maneres de treballar que no sempre són iguals. Així doncs, és fonamental establir una atmosfera de treball de confiança on tothom pugui participar amb llibertat, sense por de ser jutjat. A més, cal temps per trobar un equilibri entre la mirada pedagògica del mestre i la mirada artística del creador.

També s'hi afegeix el desafiament de gestionar la diversitat del grup de classe. La presència, l'expressió i la veu són elements en joc en el teatre, cosa que pot provocar inseguretats en certs infants. És fonamental establir un entorn respectuós i segur on tothom pugui participar amb llibertat. En aquesta línia, per assegurar que l'experiència sigui positiva per a tothom i mantenir l'ambient del grup, és fonamental que el docent actuï com a facilitador.

La manca de formació específica en teatre per part dels mestres representa un altre repte. Tot i que EduEscena brinda suport inicial, molts mestres expressen una inseguretat al començament quan es tracta de fer servir un llenguatge artístic al qual no estan acostumats.

Per acabar, cal evitar que el projecte es limiti a la representació final. El procés és més important que el resultat a EduEscena. Si l'enfocament es posa en el producte, en "fer una obra", es pot perdre la perspectiva educativa del trajecte que s'ha realitzat: el treball en equip, l'escolta i la creativitat compartida. Potser el desafiament més gran és mantenir viva aquesta perspectiva, però també és la que atorga sentit a la proposta.

Principals aportacions

EduEscena proposa una nova perspectiva del teatre com a eina educativa. El projecte evidencia que la pràctica escènica té el potencial de ser un espai d'aprenentatge integral, on es poden desenvolupar habilitats emocionals, socials i expressives. Per mitjà del joc teatral, l'alumnat aprèn a comunicar-se, escoltar i treballar en equip, alhora que explora noves maneres de pensar i expressar-se amb la veu i el cos.

Una de les contribucions més importants del programa és la seva capacitat per fomentar la participació i la cohesió grupal. Aquesta dimensió participativa també s'ha fet palesa a la Regió de Múrcia: escoles com els Maristes o la Sagrada Família de Cartagena van participar a CaixaEscena posant en escena creacions pròpies que integraven veu, cos i dramatització per treballar convivència i cohesió de grup. El teatre situa cada infant com a personatge principal i promou la confiança

i el respecte mutu. L'experiència en conjunt permet reconèixer la veu individual que cada infant té dins del grup i comprendre que l'aprenentatge pot ser una construcció col·lectiva.

El projecte també contribueix a l'educació emocional: permet identificar i gestionar emocions, vèncer la timidesa i expressar sentiments en un entorn segur. Així mateix, promou la inclusió, ja que les persones poden participar segons les seves capacitats.

Finalment, EduEscena és una oportunitat de renovació pedagògica per als docents perquè la col·laboració amb artistes i altres mestres contribueix a incorporar la creativitat i la comunicació com a eixos essencials de la pràctica educativa, aportant noves perspectives i eines. A més, el projecte reforça la relació entre l'escola i la comunitat cultural, fent palès que les arts també formen part de l'educació i contribuint perquè la cultura sigui un dret col·lectiu.

Referents

Colomer, Jaume (2018, gener). *CaixaEscena*. Fundació "la Caixa".
<https://elobservatoriosocial.fundacionlacaixa.org/ca/-/caixaescena>

Crónica Madrid. (2009, 26 de maig). *CaixaEscena subió a los escenarios de 50 colegios de Madrid a 931 estudiantes de secundaria*.
<https://www.cronicamadrid.com/noticia/818066/cultura/caixaescena-subio-a-los-escenarios-de-50-colegios-de-madrid-a-931-estudiantes-de-secundaria.html>

EduCaixa. (n. d.). *Edu Encuentros para profesores 2019-2020*. EduCaixa.
<https://educaixa.org/ca/-/edu-encuentros-para-profesores-2019-2020>

Entreacte. (2017, 21 de juny). *CaixaEscena i l'Institut del Teatre, conveni de col·laboració*. <https://entreacte.cat/entrades/actualitat/noticies/caixaescena-i-l-institut-del-teatre-conveni-de-col-laboracio/>

Europa Press. (2009, 5 de juny). *CaixaEscena sube a los escenarios de 31 colegios de Murcia a 793 estudiantes de secundaria*.
<https://www.europapress.es/epsocial/responsables/noticia-caixaescena-subescenarios-31-colegios-murcia-793-estudiantes-secundaria-20090605182940.html>

Els compositors entren a l'aula

Tipologia

Multidisciplinari

Música/So

Projecte de centre

Els compositors entren a l'aula. Una col·laboració entre l'escola i l'Auditori de Barcelona

Autora: Maria Neus Carles Roqué

Centre educatiu:	Escola Font del Roure (Masquefa).
Curs o nivell:	6è d'educació primària.
Durada:	5 mesos: de novembre a abril.
Agents implicats (dins o fora del centre):	Mestres de música de l'Escola Font del Roure. Equip directiu de l'escola. Alumnat de 6è d'educació primària. Institut de Ciències de l'Educació de la Universitat Autònoma de Barcelona. L'Auditori de Barcelona.

Context educatiu

L'Escola Font del Roure és un centre públic de dues línies situat a Masquefa, un municipi d'uns 10.000 habitants caracteritzat per la convivència d'un nucli urbà compacte i diverses urbanitzacions properes. Aquesta diversitat territorial es reflecteix també en el perfil de les famílies, majoritàriament de nivell socioeconòmic mitjà i mitjà-baix, i en un alumnat heterogeni pel que fa a interessos, ritmes i experiències culturals prèvies. El centre, una de les tres escoles públiques del municipi, té una llarga trajectòria de treball en assemblea i dinàmiques cooperatives, fet que afavoreix un clima de grup basat en el respecte, l'escolta i la participació, aspectes especialment valuosos per a un projecte creatiu com Els compositors entren a l'aula.

Pel que fa a l'àrea de música, l'escola compta amb dos mestres especialistes, un dels quals és el director del centre. Així i tot, una de les mestres especialistes d'anglès (amb experiència musical) també fa classes de música en alguns nivells, ampliant així la mirada pedagògica i les possibilitats organitzatives. L'aula de música disposa principalment d'instruments Orff (xilòfons, metal·lòfons i carillons), percussió petita i piano. Tot i que el centre va fer un esforç per renovar alguns materials, es manté la percepció que la diversitat instrumental continua sent un repte i un camp a millorar.

En aquest context, el projecte impulsat per l'Auditori suposa una oportunitat per acostar l'alumnat de 6è de primària a la música contemporània des de la vivència directa: escoltar, analitzar i finalment crear la seva pròpia obra a partir de l'obra

d'un compositor contemporani. L'alumnat s'hi endinsa amb motivació i curiositat, vivint la música com una experiència col·lectiva, activa i arrelada al seu entorn escolar.

Descripció del procés

Els compositors entren a l'aula és un projecte impulsat per l'Auditori i l'Institut de Ciències de l'Educació de la Universitat Autònoma de Barcelona que proposa acostar la música contemporània a l'alumnat de primària a través de l'escolta, l'anàlisi i la creació col·lectiva. L'Escola Font del Roure hi participa des del curs 2024-2025 i desenvolupa l'experiència amb l'alumnat de 6è de primària, integrant-la plenament a les sessions de música durant aproximadament vint setmanes, de finals de novembre a mitjan abril.

El punt de partida és la formació inicial dels mestres especialistes de música (octubre-novembre), que inclou sessions amb equip de l'Auditori i visites a una escola mentora amb trajectòria consolidada en el projecte. Aquesta formació pretén capacitar els docents per conduir processos de creació musical basats en l'audició d'obres contemporànies, amb la voluntat que els aprenentatges perdurin més enllà del projecte i s'estenguin a altres nivells educatius.

A l'aula, el procés s'estructura en diverses fases successives. La primera és l'audició i l'anàlisi de l'obra seleccionada per l'Auditori. En el cas de l'Escola Font del Roure durant el curs 2024/2025 va ser *Carácter*, del compositor José Río-Pareja. Durant vuit setmanes, els infants van escoltar la peça, en van destacar elements sonors i expressius, van explorar les possibilitats sonores dels instruments i objectes disponibles a l'escola, i van experimentar amb diferents maneres de generar i organitzar el so.

CARÀCTER de JOSÉ RIO PAREJA.
III. RAPSODIA minuts 0:00- 2:00

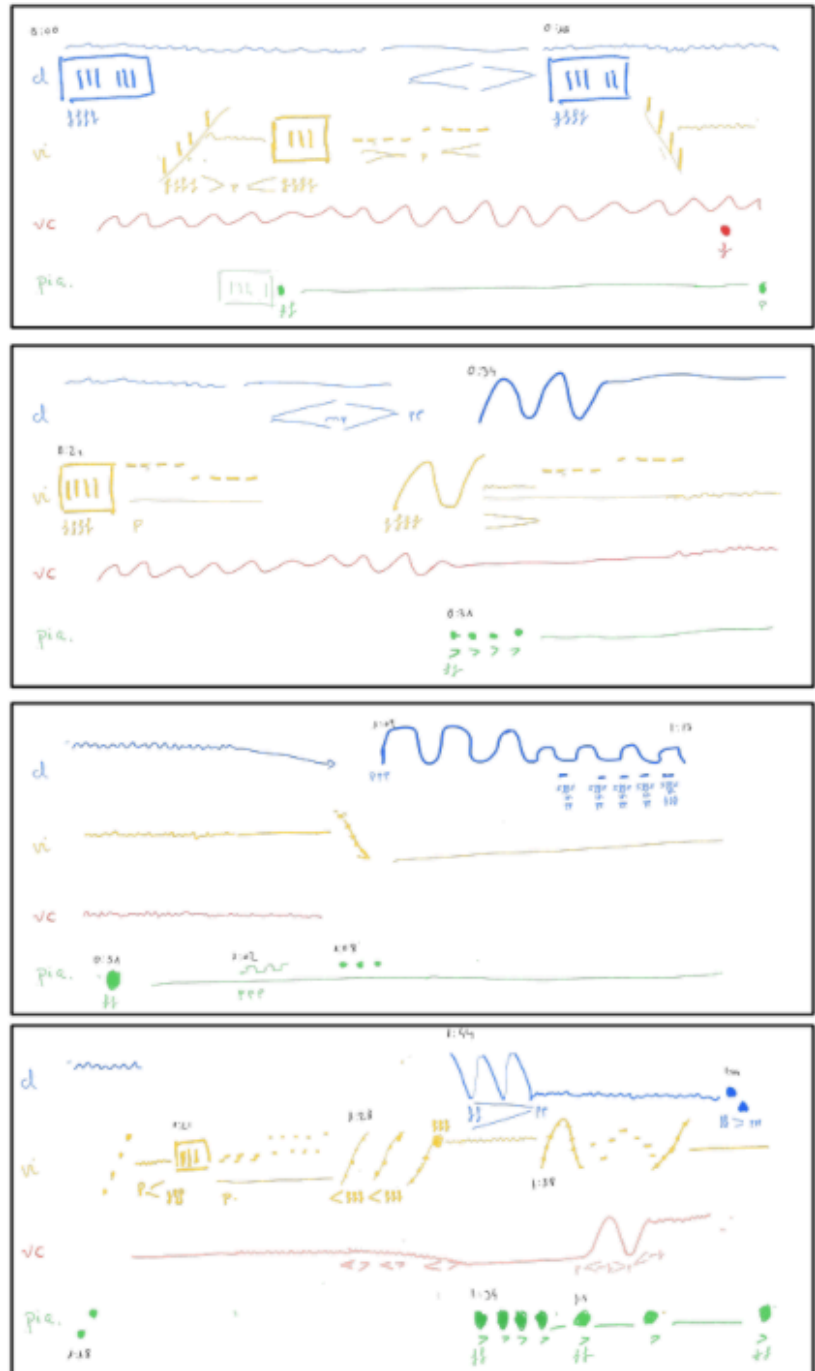

Figura 1. Exemple de representació gràfica de l'obra seleccionada feta pels serveis educatius de l'Auditori
Font: cortesia de l'Escola Font del Roure.

La segona fase, de gener a febrer, es va centrar en la composició: l'alumnat va proposar idees musicals, les va contrastar en assemblea —una dinàmica molt consolidada al centre— i va elaborar una primera versió col·lectiva de la seva pròpia obra, inspirada en els trets de l'obra seleccionada, que va servir com a punt de partida de l'exploració.

Un dels moments més rellevants del projecte va ser la visita del compositor a l'aula (febrer-març). José Río-Pareja va escoltar les propostes de l'alumnat, els va oferir retorn artístic i els va ajudar a refinar criteris musicals, fet que va tenir un impacte directe en la maduresa sonora de la peça. Aquesta trobada es va valorar

com a especialment motivadora i significativa, ja que va permetre als infants dialogar amb l'autor de l'obra i comprendre la música contemporània des d'una proximitat poc habitual.

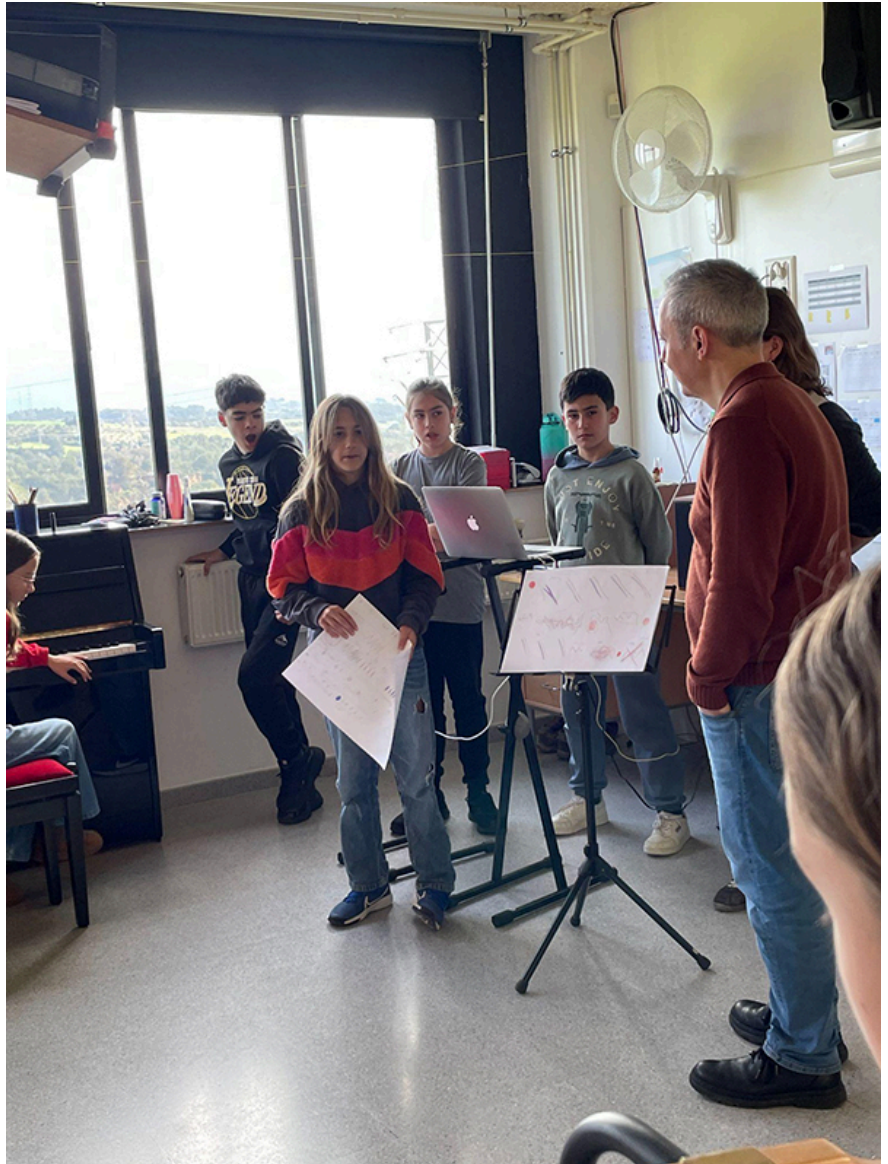

Figura 2. Alumnat del grup participant del projecte mostra al compositor els esquemes de la composició que han creat
Font: cortesia de l'Escola Font del Roure.

En la fase final (març-abril), els grups van revisar i reelaborar la composició incorporant els suggeriments del compositor, van assajar la peça i en van fer la presentació pública. Tot i que el projecte culmina amb un concert a l'Auditori — una experiència que l'alumnat descriu en avaluacions internes com a única i molt emocionant—, el centre també treballa per oferir una segona presentació a Masquefa, en col·laboració amb el projecte Masquefa sona bé, per garantir que les famílies i la comunitat local puguin escoltar el resultat.

Els materials pedagògics utilitzats combinen els recursos facilitats per l'Auditori amb creacions pròpies del centre. Pel que fa als instruments, el projecte es desenvolupa principalment amb instruments Orff, percussió petita i piano, tot i que alguns alumnes van explorar amb la creació de sons electrònics. Les sessions es van realitzar sobretot a l'aula de música, però en determinats moments el grup es dividia i es van utilitzar altres espais del centre per afavorir la creació en petits grups.

Paral·lelament, l'alumnat també va participar en activitats complementàries, com la creació de samarretes per portar el dia del concert. El projecte rep el suport del conjunt de l'equip docent, fet que reforça el caràcter transversal i comunitari de la proposta. L'assistència de representants municipals i de l'organització de Masquefa sona bé al concert subratlla, a més, la capacitat del projecte per generar connexions entre escola, institucions culturals i entorn local.

En conjunt, l'experiència configura un procés complet d'immersió en la música contemporània, que combina vivència artística, aprenentatge cooperatiu i creació sonora, i que fa valdre la capacitat dels infants per elaborar una obra original fruit del treball compartit.

Concepció didàctica

El projecte Els compositors entren a l'aula es fonamenta en un conjunt de principis pedagògics que orienten tant la metodologia de treball com l'experiència artística i educativa de l'alumnat. A l'Escola Font del Roure, aquests principis s'han integrat de manera coherent amb la cultura de centre i amb l'estil de treball habitual del professorat.

- **L'escolta com a punt de partida de l'aprenentatge musical:** la proposta es construeix a partir de l'audició activa d'una obra contemporània. L'alumnat aprèn a identificar elements sonors, textures, gestos i intencions expressives, i ho fa a partir de l'exploració i del diàleg. L'escolta esdevé una eina d'anàlisi i, alhora, de creació, ja que els infants incorporen allò que han descobert al procés de composició.
- **La creació com a via per comprendre la música:** el projecte permet que l'alumnat experimenti en primera persona què significa construir una obra musical. Prendre decisions, organitzar idees, provar i revisar... La composició no és presentada com un resultat tècnic, sinó com un procés creatiu obert que afavoreix la comprensió profunda del llenguatge musical contemporani. Aquesta idea es vincula plenament amb la metodologia del centre, que dona un pes important al treball cooperatiu i a les assemblees com a espai de presa de decisions.
- **El treball cooperatiu i la participació democràtica:** la dinàmica assembleària del centre facilita la cocreació de la peça. L'alumnat escolta i valora propostes dels companys, aprèn a negociar i a consensuar criteris, i construeix una obra que és realment col·lectiva. Aquesta organització reforça l'autonomia i la corresponsabilitat de l'alumnat i els permet experimentar un model de creació compartida similar al de molts conjunts contemporanis.
- **La relació directa amb el compositor (aprendre de la font original):** una de les claus del projecte és la trobada amb el compositor de l'obra treballada. El contacte amb José Río-Pareja va proporcionar a l'alumnat una oportunitat privilegiada per contrastar idees, entendre conceptes musicals en primera persona i rebre orientacions artístiques de manera directa. Aquesta interacció incrementa la motivació, legitima la creativitat i reforça la idea que la música contemporània és un llenguatge viu i accessible.
- **La formació del professorat com a motor de transformació pedagògica:** la proposta incorpora una formació específica que va més enllà del projecte i que ofereix eines per integrar la composició, l'escolta analítica i la música contemporània a la programació de música del centre. Encara que aquesta transferència tot just s'inicia, es preveu que contribueixi a enriquir les pràctiques musicals del conjunt de l'escola.

- **L'art com a experiència vivencial i comunitària:** la culminació del projecte en un concert a l'Auditori i la possibilitat de fer-ne una presentació al municipi en el futur donen sentit al procés i generen un vincle entre alumnes, comunitat educativa i entorn cultural. L'alumnat viu la música en primera persona, en un context artístic real, i experimenta l'impacte de la seva creació en un escenari professional.

Principals desafiaments

La implementació del projecte a l'Escola Font del Roure ha estat molt positiva, però també ha comportat diversos reptes que cal tenir en compte per comprendre la seva complexitat i per orientar futures edicions.

- **Disposar dels recursos materials necessaris:** tot i que el projecte es pot desenvolupar amb instruments bàsics, la riquesa del procés creatiu depèn en part de la varietat instrumental disponible. El centre va fer un esforç per ampliar el material Orff i de petita percussió, però es va constatar que disposar de més instruments o de recursos electrònics facilitaria una exploració sonora més diversa.
- **Afrontar la novetat de la música contemporània:** per a molts alumnes —i també per a part del professorat— la música contemporània representa un territori poc conegut. Les primeres sessions d'audició i anàlisi van requerir temps per acostumar-se a nous llenguatges, textures i estructures. Les dinàmiques d'exploració i la visita del compositor van ser decisives per superar aquesta barrera inicial.
- **Gestionar la complexitat de la creació col·lectiva:** la composició en grup exigeix escolta activa, negociació i presa de decisions compartida. Tot i que el centre té una llarga tradició de treball assembleari, traslladar aquesta manera de fer al camp musical va suposar un procés d'adaptació. Calia equilibrar idees diverses, mantenir la cohesió del grup i orientar el resultat cap a una peça coherent.
- **Limitacions en la difusió i participació comunitària:** el concert final a l'Auditori és un moment clau, però no és obert a les famílies. Aquesta limitació va fer evident la necessitat de buscar un espai al municipi per compartir el treball amb la comunitat educativa. La col·laboració amb el cicle Masquefa sona bé sorgeix d'aquesta voluntat de donar major visibilitat a l'experiència i reforçar el vincle amb l'entorn.
- **Garantir la continuïtat més enllà del marc del projecte:** el projecte té una durada de dos cursos, i això planteja el repte d'assegurar que els aprenentatges metodològics i artístics puguin incorporar-se de manera estable a la programació de música. Encara és un procés incipient, però representa un punt clau per a la sostenibilitat i la transferència del projecte.

Principals aportacions

El desenvolupament del projecte Els compositors entren a l'aula ha generat un conjunt d'aportacions significatives tant en l'àmbit pedagògic com en l'àmbit artístic i comunitari. Aquestes aportacions s'han fet visibles tant en l'alumnat com en el professorat i en la cultura educativa del centre.

- **Apropiació de nous llenguatges musicals:** l'alumnat s'ha endinsat en la música contemporània a través de l'audició activa, l'anàlisi i l'experimentació sonora. Aquest contacte amb sonoritats i estructures no convencionals ha ampliat la

seva mirada musical, acostant-los a formes de creació que sovint queden fora del currículum ordinari.

- **Empoderament creatiu de l'alumnat:** un dels principals impactes del projecte és la vivència que l'alumnat pot crear una peça musical pròpia i interpretar-la en un espai professional. El procés —des de les primeres exploracions fins al concert final— ha reforçat la seva autoestima, iniciativa i capacitat d'autoregulació artística. El fet de veure materialitzada la seva idea sonora va tenir un valor profundament motivador.
- **Enriquiment metodològic del professorat:** la formació rebuda i l'acompanyament continu de l'Auditori han aportat noves eines i enfocaments al professorat de música, especialment pel que fa al treball creatiu a partir de l'escolta i l'anàlisi. Aquest bagatge obre la porta a incorporar de manera progressiva metodologies de creació musical en altres cursos i projectes de l'escola.
- **Experiència artística de qualitat:** la visita del compositor i el concert final a l'Auditori han representat un contacte directe amb el món professional. L'alumnat va poder dialogar amb el compositor José Río-Pareja, rebre comentaris en temps real i experimentar el funcionament d'un espai de concert, elements que van dotar el projecte d'una dimensió artística excepcional.
- **Impuls a la innovació educativa dins del centre:** el projecte ha funcionat com un catalitzador d'innovació, obrint noves línies de treball en educació musical i potenciant una mirada oberta, experimental i reflexiva sobre els processos creatius. El fet que el professorat pugui reutilitzar i expandir el coneixement adquirit més enllà del marc del projecte en garanteix la transferibilitat i la sostenibilitat.

Referents

Escola Font del Roure. (n. d.) *Projecte educatiu*. XTEC. <https://agora.xtec.cat/ceip-fontroure/projecte-educatiu/>

HundrED. (2020). *The composers enter the classroom*. <https://hundred.org/en/innovations/composers-in-the-classroom>

L'Auditori. (n. d.). *Els compositors entren a l'aula*. Projecte Educatiu de l'Auditori. <https://www.auditori.cat/ca/educatiu/#compositorsaula>

Río-Pareja, J. (n. d.). *José Río-Pareja composer*. <https://www.rio-pareja.com>

Universitat Autònoma de Barcelona. (2023, 13 de març). «*Els compositors entren a l'aula*», *innovació educativa reconeguda a nivell mundial*. Institut de Ciències de l'Educació (ICE-UAB). <https://www.uab.cat/web/sala-de-premsa/detall-noticia/els-compositors-entren-a-l-aula-innovacio-educativa-reconeguda-a-nivell-mundial-1345829508832.html?detid=1345883069934>

Els detalls i les coses. Un projecte sensorial d'arts vives

Autora: María José Ortiz Romani

Centre educatiu:	CEIP Verge dels Dolors (Benilloba, Alacant).
Curs o nivell:	Grup motor: 3r, 4t, 5è i 6è de primària. Grups col·laboradors: aules d'infantil, 1r i 2n primària.
Durada:	Sis mesos.
Agents implicats (dins o fora del centre):	Creadors: Taller Placer (Paula Miralles i Vicente Arlandis). Artistes col·laboradors: Amalia Ruiz Larrea i Nil Gallego. Altres agents implicats: Gremi de mestres confiters i pastissers de València. Mestra coordinadora: Rebeca Sanjuan Cano. Docents col·laboradors dels diferents nivells participants. Equip de coordinació conformat pels agents educatius i culturals implicats en el programa.

Tipologia

CoLaboracions amb artistes

Multidisciplinari

Context educatiu

El CEIP Verge dels Dolors està situat a la localitat alacantina de Benilloba, un poble de 700 habitants envoltat de muntanyes i camps d'oliveres. Comparteix instal·lacions amb la Secció IES Pare Arques de Cocentaina. L'alumnat prové de catorze poblacions, per la qual cosa l'escola compleix un paper molt important pel que fa a la socialització. Hi ha poblacions en les quals només viuen dos nens a l'hivern, d'edats disperses, de manera que el centre escolar esdevé un espai de relació social i de creació de vincles.

Durant el curs 2022-2023, aquest centre va ser seleccionat per participar en el programa de residències artístiques a les escoles, «Resistències artístiques: processos artístics en entorns educatius», impulsat pel Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana (CMCV) en col·laboració amb la Secretaria Autònoma de Cultura i Esport, la Direcció General d'Innovació Educativa i Ordenació (DGIEO) i el CEFIRE artisticoexpressiu de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport (GVA). S'adreça a creadors, a títol individual o bé en col·lectiu, que situïn el seu treball en el camp de les pràctiques participatives, relacionals, col·laboratives i pedagogies crítiques.

Els projectes presentats pels artistes han de tenir com a objectius fonamentals: l'aplicació de processos de creació artística contemporània en els centres escolars; el foment de la creació artística contemporània com a eina d'anàlisi i reflexió de problemàtiques socials en l'àmbit escolar, i la promoció del treball en comunitat per promoure la capacitat social de resoldre problemes.

Aquest programa és especialment rellevant en aquest context perquè permet l'accés a la cultura contemporània de l'alumnat que habita en zones rurals allunyades de nuclis urbans i amb difícil accés a les propostes culturals. En aquest sentit, aquest tipus d'iniciatives suposen, més enllà de la dimensió pedagògica i artística que abordarem més endavant, una oportunitat d'expandir-se per a la institució cultural que el promou i una estratègia per buscar nous espais més enllà dels convencionals. Per als centres escolars implica la possibilitat d'ampliar el seu imaginari respecte als espais de producció cultural, i al paper central que compleix la mateixa escola en la construcció d'un teixit cultural que afavoreixi la participació real de totes les persones.

El projecte assignat al CEIP Verge dels Dolors de Benilloba va ser «Els detalls i les coses», creat per Paula Miralles i Vicente Arlandis (col·lectiu artístic Taller Placer), i activat en col·laboració amb altres artistes. La docent coordinadora del projecte en el centre va ser Rebeca Sanjuan.

Descripció del procés

«Els detalls i les coses» és un projecte d'arts vives que convida a observar i explorar l'entorn per mitjà de diferents processos artístics: mirar, olorar, sentir, degustar, tocar i analitzar les *coses* que habiten l'escola i que conformen el dia a dia de l'alumnat i la seva percepció de l'escola. Aquest projecte entén que l'experiència escolar no només es configura a través de coneixements i proves objectives, sinó que el cos i els sentits ocupen un lloc central en la configuració d'un imaginari individual i col·lectiu entorn de la idea mateixa d'escola. Les arts despleguen aquí tot el seu potencial per generar pensament crític, i com a vehicle per a l'expressió d'idees i experiències.

La residència s'articula entorn de l'inventari d'elements i espais del centre escolar a través d'una observació minuciosa mediada pels sentits. Així, el projecte es divideix en sis eixos temàtics que funcionen com a fil conductor entre el cos de l'alumnat i els espais que ocupa en el seu dia a dia: els colors, les olors, les textures, els sons, els sabors i, finalment, les coses.

El projecte va ser ideat en un primer moment per activar-se amb alumnat d'últim cicle de primària (5è i 6è), encara que va haver-hi una integració posterior en el projecte de la resta d'estudiants de l'escola. Finalment, l'alumnat participant es va dividir en un grup motor conformat per quatre grups de 2n i 3r cicle de primària. També es va implicar en algunes de les sessions l'alumnat de primer cicle (1r i 2n) i el de cicle d'infantil.

Taller Placer va comptar amb diverses col·laboracions al llarg de les diferents sessions: Nil Gallego per a la sessió vinculada al so, Amalia Ruiz Larrea per introduir el tema del fanzín, i el Gremi de mestres confiters i pastissers de València per a la proposta relacionada amb el gust. El treball amb agents externs sempre és un element dinamitzador i motivador per a l'alumnat perquè els proporciona una nova mirada sobre l'escola, generant també processos d'aprenentatge alternatius.

El calendari general de treball de la residència artística en el centre educatiu el fixa la mateixa convocatòria, determinant tres moments o fases de treball comuns a tots els projectes seleccionats: fase d'adaptació del projecte artístic al context escolar, fase d'intervenció al centre i fase de memòria i avaluació. En la primera d'aquestes fases es concreta el cronograma d'intervenció (50 hores), els equips docents i les àrees implicades, els grups d'escolars participants; i s'adapta el projecte assignat a la realitat del centre educatiu. En la segona fase es desenvolupen els projectes segons el calendari previst i es documenten els processos de treball. Finalment, en la fase de memòria, es recull l'anàlisi i avaluació de les diferents experiències.

Figura 1. Procés de recollecció d'olors de l'entorn escolar per al seu posterior reconeixement (a); objectes utilitzats durant el treball de l'eix temàtic vinculat al tacte (b); una alumna intenta identificar una olor en una de les sessions de treball (c); dispositius utilitzats per Nil Gallego en l'eix temàtic del so (d)
 Font: Paula Miralles, amb l'autorització de la coordinadora del projecte en el centre Rebeca Sanjuan.

«Els detalls i les coses» és una proposta artística amb una metodologia activa i participativa, que posa al centre el cos de l'alumnat com a catalitzador d'experiències i com a detonant d'aprenentatges. Cadascun dels eixos temàtics s'activa a partir de diferents activitats, però gairebé tots ells tenen estratègies metodològiques comunes: exploració de l'entorn escolar a través dels sentits, llistat de sensacions i impressions a manera de registre de l'experiència, ús del dibuix com a eina narrativa i procés final d'avaluació i reflexió.

Les activitats proposades suposen una exploració sensorial de l'entorn a partir de processos vinculats a la pràctica artística contemporània: recorregut pel centre amb cel·lofan de colors als ulls, construcció d'una cambra fosca per a la comprensió del procés de percepció visual, identificació de sabors, deriva per l'entorn a través del sentit del tacte, localització d'olors de l'entorn i cartografia posterior del recorregut, o escolta activa dels sons de l'escola a través de la pràctica del silenci.

En cada eix temàtic l'alumnat va crear el seu propi fanzín, una autoedició experimental que va permetre registrar les diferents experiències i documentar els processos de treball. Per realitzar-ho es va emprar una vella fotocopiadora del

centre en desús. El llibre es conforma a partir dels llistats de paraules (individuals o grupals) que es generen en cadascuna de les accions sensorials i de les restes d'objectes o substàncies de les diferents activitats. Cadascun d'aquests fanzins té el seu propi títol, ideat i votat per l'alumnat del grup motor.

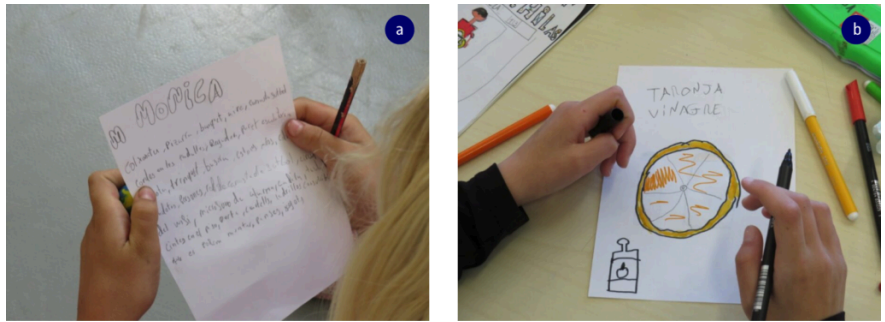

Figura 2. Llistat de paraules (a); utilització de la representació gràfica com a eina expressiva durant una de les sessions de l'eix temàtic de l'olor (b)

Font: Paula Miralles, amb l'autorització de la coordinadora del projecte al centre Rebeca Sanjuan.

Es van fer servir diverses tècniques gràfic-plàstiques com el dibuix amb materials diversos, el *frottage* o el collage, i la fotografia estenopeica. Així mateix, amb cada fanzín es va realitzar una acció o performance final, com enviar per correu postal un dels fanzins a l'artista col·laboradora Amalia Ruiz (Madrid) o enterrar un exemplar del fanzín en un lloc de l'escola i rescatar-lo al final de la residència per observar les transformacions físiques que s'havien produït en contacte amb la terra.

Es va treballar també l'anàlisi de l'entorn a través de la classificació d'objectes, atenent diferents criteris (color, grandària o forma) i aspectes vinculats a l'experimentació sonora a través de la presa i edició de sons de l'entorn.

Aquest projecte explora materials i processos artístics alternatius als utilitzats normalment en les classes d'arts plàstiques, proporcionant nous recursos didàctics al professorat, i una percepció ampliada i actualitzada dels materials artístics a l'alumnat.

Concepció didàctica

Els processos d'ensenyament-aprenentatge activats durant el desenvolupament de la residència inclouen estratègies metodològiques diverses.

El treball en context, a través de l'adaptació del projecte inicial a la realitat del centre educatiu, va suposar un diàleg constant entre tots els agents implicats. Atendre aquest context comporta necessàriament concessions, imprevistos i desacords i, sobretot, ser capaç d'adaptar la pràctica artística a l'estructura escolar (horaris, espais, etc.) a través de processos de treball col·laboratiu. A més, totes les activitats proposades van ser multinivell (des d'infantil fins a 6è de primària) i internivell (nivells diferents treballant junts i compartint espais i experiències).

L'absència d'un producte final posa necessàriament el focus en el procés i resulta una pràctica transgressora per al centre escolar, generalment condicionat per resultats i objectius prefixats.

L'exploració sensorial de l'escola i del seu entorn, és a dir, del que l'alumnat coneix i viu diàriament, suposa la vivència de l'extraordinari en l'ordinari. La curiositat obrint-se pas en el que ja és conegut. La possibilitat de mirar, d'olorar, de tocar,

d'escoltar-ho tot d'una altra manera. L'escola com a situació d'aprenentatge.

El projecte genera intersecció amb multiplicitat de sabers i d'àrees de coneixement: educació plàstica (tècniques i procediments artístics), àrees lingüístiques (aspectes comunicatius: llistats, expressió oral), coneixement del medi (els cinc sentits, exploració de l'entorn), ciències socials (cartografia de l'entorn), educació física (expressió corporal).

El cos i els sentits ocupen un lloc primordial en l'adquisició d'experiències i sensacions respecte a l'entorn, però no sempre està integrat a l'escola. Aquesta, generalment, prioritza processos cognitius en situacions en les quals el cos està en repòs, no es mou, està quiet, no intervé. En les sessions de treball del projecte artístic no va haver-hi fissures entre la teoria i la pràctica, entre el contingut i l'experiència, entre el fet de fer i el fet de pensar, es van concebre com un tot indissociable.

Finalment, l'avaluació i diàleg al final de les sessions juntament amb l'alumnat va permetre que aquest se sentís part activa del projecte, millorant la seva autoestima i afavorint el desenvolupament del pensament crític i divergent.

Principals desafiaments

El projecte va ser pensat per a 5è i 6è de primària per la presència d'aspectes relacionats amb la lectoescriptura i la utilització d'elements comunicatius que requerien uns coneixements previs concrets. La docent coordinadora del projecte és tutora d'infantil, per la qual cosa al principi va ser necessari un important treball d'adaptació de totes dues parts. L'artista va haver d'adaptar la proposta per incloure nivells educatius inferiors no contemplats en un primer moment, i la docent assumir labors més vinculades a la coordinació entre nivells i professorat. Això va plantejar la necessitat d'atendre aquestes qüestions a l'hora d'assignar els projectes a cadascun dels centres seleccionats.

Per als artistes no va resultar fàcil encaixar el procés de treball en l'estructura escolar. Els temps requerits, per exemple, no eren sempre viables per qüestions d'horari. La residència va suposar un exercici constant de diàleg i d'acords.

La labor del professorat col·laborador va resultar fonamental per comprendre quines eren les limitacions reals del centre i conèixer la personalitat dels grups, però el rol que van assumir durant el desenvolupament de les sessions no va ser sempre participatiu. Així doncs, es planteja la necessitat d'integrar la residència en la programació d'aula, fent un esforç per incorporar-la a la seqüència didàctica. D'una altra manera, l'experiència suposa una interrupció, però no queda evidenciada la seva intersecció amb el currículum escolar.

L'avaluació de l'experiència per part del professorat hauria d'incloure rúbriques i indicadors que permetin avaluar els aprenentatges adquirits. D'aquesta manera, el projecte podria afectar més la pràctica educativa, generant una transferència dels processos de treball implementats pels artistes. La idea seria que, una vegada la residència acabi, el professorat pogués aplicar estratègies metodològiques pròpies dels processos artístics i incorporar-les a la seva pràctica docent.

Principals aportacions

Quant a les aportacions del projecte en relació amb la pràctica educativa, la docent coordinadora va manifestar que aquestes li van permetre reflexionar, aturar-se, documentar, observar, descobrir nous canals comunicatius i recursos creatius. A vegades el ritme de l'escola no concedeix aquests espais per pensar. Les classes de plàstica es dediquen més a produir objectes que a generar pensament creatiu i espais per analitzar i ampliar la mirada de l'alumnat respecte al seu entorn i al món que els envolta.

Quant a l'alumnat, a més dels aprenentatges relatius a les tècniques i procediments artístics emprats, el projecte els ha permès prendre consciència de la importància que té el cos en la percepció de la realitat. També ha estat una oportunitat per donar-los veu i legitimar l'expressió de les seves idees i sensacions en un ambient de llibertat i seguretat. A més, la proposta amplia el seu imaginari respecte a la pràctica artística i els materials i processos més convencionals.

Per a la comunitat educativa el projecte ha estat una manera d'acostar la creació artística contemporània a un entorn que normalment queda exclòs del circuit de la cultura. Les residències artístiques en entorns escolars són una manera de fomentar la participació cultural de la ciutadania.

Quant a la pràctica artística, el contacte amb un centre educatiu permet ampliar el camp d'acció i sortir dels espais convencionals de producció cultural. Així mateix, obliga els artistes a reflexionar sobre aspectes pedagògics que, en altres contextos expositius o museístics, solen ser perifèrics. Les residències en centres escolars suposen una oportunitat per pensar i reflexionar entorn de la mateixa obra en contacte directe amb el públic. Un públic que no necessàriament visitaria les seves propostes ni entendria les seves pràctiques si no fos perquè aquesta vegada és la proposta artística la que visita a l'espectador per, a més, fer-lo partícip del seu procés de creació.

Referents

CEIP Verge dels Dolors de Benilloba d'Alacant. (2023). *Resistències artístiques*. Recuperat el 16 de setembre de 2023:
<https://portal.edu.gva.es/colebenilloba/resistencies-artistiques/>

Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana. Generalitat Valenciana. (2023). *Els detalls i les coses*. Resistències artístiques: processos artístics en entorns educatius. Recuperat el 15 de setembre de 2023:
<https://resistencies.consorcimuseus.gva.es/es/los-detalles-y-las-cosas-2/>

Taller Placer. (2023). *Els detalls i les coses*. Recuperat el 16 de setembre de 2023:
<http://www.tallerplacer.com/losdetallesylascosas>

Projecte «*Fan-Què? Un fanzín col·lectiu en imatges*»

Autor: Pau Monfort Monfort

Centre educatiu: CEIP Cervantes (Castelló de la Plana).

Curs o nivell: Tercer cicle de primària.

Durada: Dos mesos (10 sessions de 2 h).

Agents implicats (dins o fora del centre): Mestre impulsor (especialista en educació musical i educació plàstica i visual).

Integrants de VA! Asociación Cultural y de Promoción de las Artes Visuales (Marta Pérez Civera i María Sáinz Arandia).

Tipologia

Arts plàstiques i visuals

Residència artística

Context educatiu

El CEIP Cervantes és un centre d'una línia situat al centre de Castelló de la Plana. La degradació urbanística del barri on es troba i el trasllat de les famílies de nivell socioeconòmic mitjà a zones de la ciutat de nova construcció ha fet que el centre hagi experimentat un canvi progressiu en la composició de l'alumnat. Actualment, la majoria d'infants són provinents de famílies migrants i de nivell socioeconòmic baix.

El projecte «*Fan-Què? Un fanzín col·lectiu en imatges*» es va desenvolupar el curs 2019-2020, i forma part de la convocatòria de residències artístiques promoguda pel Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana i el CEFIRE (Centre de Formació, Innovació i Recursos Educatius) anomenada Resistències Artístiques. Gràcies a aquesta iniciativa, trenta centres públics del territori valencià gaudeixen de la residència d'un artista o equip d'artistes que desenvolupen un projecte en col·laboració amb els docents, amb la intenció d'incorporar els llenguatges de la creació contemporània als processos d'aprenentatge formals. Tenint en compte la realitat social de l'alumnat del centre, que fa que tingui un contacte escàs amb la cultura i l'art, aquest tipus d'iniciatives suposen una experiència molt valuosa tant en l'àmbit educatiu com personal i social.

Descripció del procés

El projecte proposa la realització d'un fanzín com a eina de creació col·lectiva a través de la qual es promou la reflexió de l'alumnat sobre l'ús actual de la imatge. Mitjançant la utilització d'aquesta eina i del collage, la proposta pretén generar un espai on tractar temes relacionats amb el context del centre educatiu, que interessin als mateixos protagonistes, amb la intenció de donar-los veu i facilitar la seva participació com a agents actius en la societat. D'aquesta manera el

projecte es planteja com un espai de joc per experimentar amb la creativitat, una manera de compartir idees, pensaments i sentiments amb la resta del món, i una arma d'empoderament individual i grupal.

En un món on predomina la comunicació visual, el projecte, dirigit a l'alumnat del tercer cicle de primària, pot facilitar la comprensió i reflexió sobre la informació que reben i produeixen. El fanzín, utilitzat històricament per expressar-se de forma no convencional fora dels mitjans de masses, permet desenvolupar la capacitat crítica a l'hora d'expressar-se i relacionar-se amb els altres. L'ús de l'art contemporani com a eina educativa en aquesta etapa facilita l'adquisició de coneixements artístic-plàstics, alhora que promou valors de respecte, tolerància, igualtat i empatia.

El projecte estava dividit en tres blocs en els quals s'han treballat els diferents aspectes per a la creació del fanzín: 1) història del fanzín i anàlisi de material gràfic, 2) tècniques artístiques (collage) i les seves possibilitats expressives, i, per acabar, 3) la posada en comú dins del mateix grup i amb la resta d'agents socials (educatius, culturals, familiars, etc.). A continuació es detallen les sessions dels tres blocs:

El primer bloc es dividia en tres sessions i versava sobre el concepte de fanzín, la història d'aquest tipus de publicacions i per a què serveixen, establint un diàleg amb l'alumnat sobre l'ús de les imatges en l'actualitat, així com sobre la comprensió de la informació que emetem i rebem. La primera sessió va servir per fer una dinàmica de presentació del grup, presentar el projecte i realitzar una pluja d'idees sobre què podia ser un fanzín.

Figura 1. Dinàmica de presentació en la primera sessió
Font: Marta Pérez.

També es va fer una cerca guiada en llibres i a través d'internet per trobar una definició més acurada, que va sorgir en una posterior posada en comú. En la segona sessió es va introduir l'alumnat en la història dels fanzins gràcies a l'anàlisi de múltiples publicacions, amb formats i temàtiques variades, que van proporcionar els artistes. A més a més, els infants van tenir l'oportunitat d'iniciar-se en la tècnica del collage a través de la construcció d'una imatge senzilla a partir de fragments donats.

Figura 2. Recopilació de la informació recollida en la recerca
Font: Marta Pérez.

Figura 3. Detall de l'activitat de creació de collages a partir de retalls donats
Font: Marta Pérez.

Per tancar el bloc, en la tercera sessió es va dur a terme una dinàmica grupal sobre els processos de comunicació (emissor-receptor), seguida d'un breu debat sobre els mitjans de comunicació i allò que ens comuniquen les imatges. La sessió es va concloure amb un exercici per arribar a un acord sobre les temàtiques que tractaria el fanzín col·lectiu: una temàtica comuna (els deures escolars) i diverses temàtiques d'interès triades per l'alumnat.

El segon bloc, d'una duració de set sessions (una per setmana), es va centrar en el mateix desenvolupament dels continguts del fanzín a través de les diferents eines de creació. En ell, es va dur a terme una anàlisi del material gràfic aportat, es va conèixer la tècnica del collage com a instrument per comunicar i expressar idees i emocions, es va treballar en la posada en pàgina del contingut de la publicació, i es va elaborar una premaqueta de manera artesanal. Aquest bloc se

subdividia en quatre activitats: en la primera es van introduir les eines de creació i es va realitzar un primer collage individual, partint del material gràfic disponible; en la segona es va fer una selecció d'imatges personals (autoretrat, entorn familiar, barri, etc.) per després realitzar un segon collage en la tercera activitat; i les últimes tres sessions es van dedicar a l'última activitat, que consistia en l'elaboració pròpiament del fanzín col·lectiu, recollint les creacions fetes en les sessions anteriors i organitzant-les atenent la maquetació, així com la creació d'una portada i l'elecció d'un títol per al fanzín: *Una peresa rara*.

Per culpa de la interrupció de la pandèmia, va quedar pendent la posada en pràctica de l'enquadernació artesanal d'un exemplar per alumne.

Figura 4. Mostra d'estratègies i tècniques de collage aportada per les artistes
Font: Marta Pérez.

Figura 5. Exemple de collage fet per l'alumnat
Font: Marta Pérez.

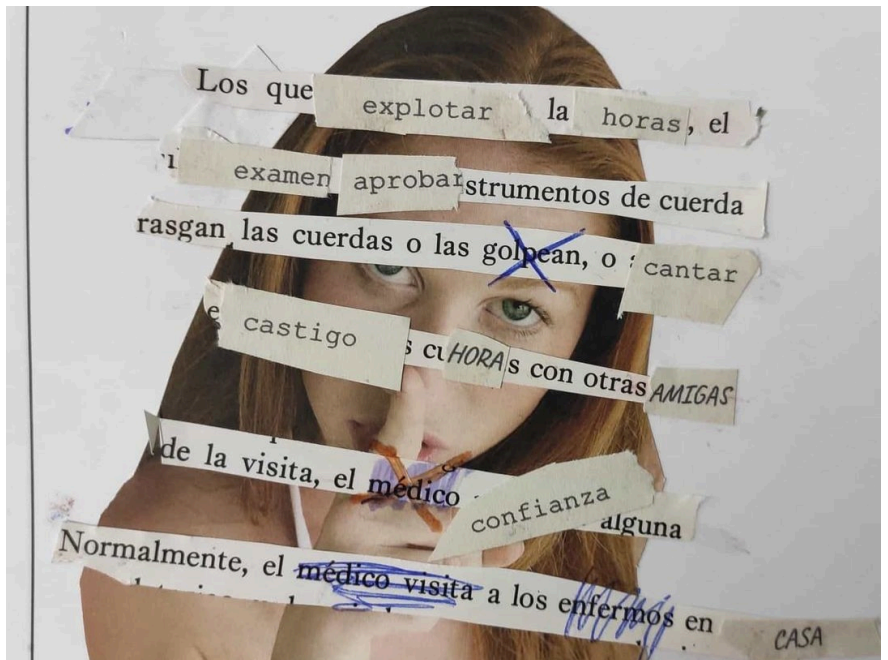

Figura 6. Una altra mostra de collage fet per l'alumnat
Font: Marta Pérez.

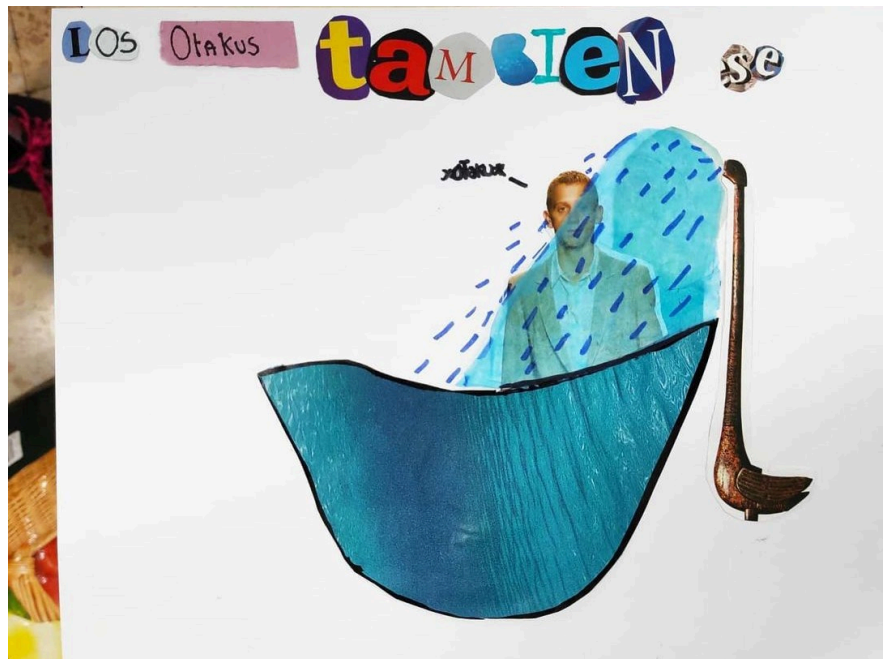

Figura 7. Una tercera mostra de collage elaborat per una alumna
Font: Marta Pérez.

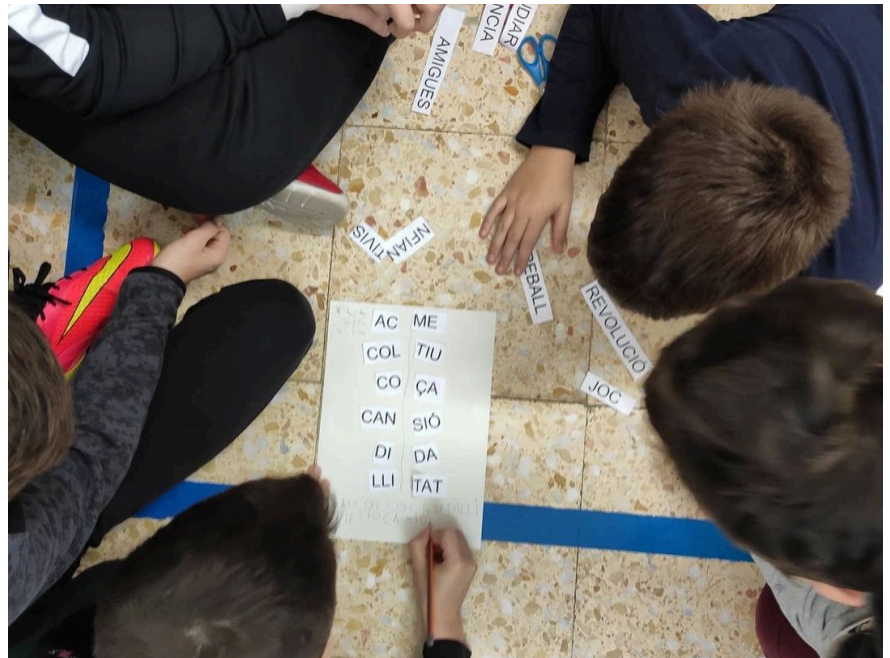

Figura 8. Els estudiants jugant amb síl·labes per trobar un títol per al fanzín
Font: Marta Pérez.

El tercer bloc va haver de repensar-se per la impossibilitat de continuar amb les sessions presencials (la idea inicial era fer una presentació pública del fanzín col·lectiu en forma d'exposició i comunicació). Davant d'aquest inconvenient, es va optar per reunir l'alumnat a través de videoconferència per poder fer un tancament del projecte i mostrar el resultat final en format digital.

Per tal d'avaluar el procés creatiu al llarg del projecte, es van establir uns criteris d'avaluació en diferents moments: l'activitat inicial d'anàlisi i comparació de fanzins, avaluat a través d'un qüestionari a la plataforma virtual del centre; la participació en els debats proposats, a través de l'observació i el diari d'aula; i l'elaboració dels diferents collages, fent ús de rúbriques que tenien en compte l'espai acotat per treballar, el text manuscrit, les paraules impreses i retallades de revistes, el contingut adequat a la temàtica, la varietat de tècniques, la varietat de materials i el respecte pel treball dels companys.

Figura 9. Portada del fanzín
Font: Marta Pérez i María Sáinz.

Concepció didàctica

Quant a la didàctica de l'educació artística, aquest projecte posa el focus en tres elements principals: el primer d'ells és l'ús variat de tècniques artístiques de collage (retall amb tisora, esgarrat, ús de formes geomètriques en el tall, ús de fragments de text, jugar amb l'escala, recursos de retòrica visual com la metàfora, l'analogia o la metonímia, etc.). En segon lloc, es treballa el fanzín com a recurs didàctic per recollir i exposar coneixement de qualsevol matèria treballada a l'aula; es treballen els diferents formats i tipologies de fanzín, segons el plegat del paper, el tipus de contingut (text, dibuix, imatges, collage, etc.), la distribució de la informació o la temàtica triada; també es parla sobre les estratègies de maquetació i les possibilitats quant a tècniques d'enquadernació artesanal, així com de l'ús d'escàner o fotocopiadora.

Finalment, un aspecte fonamental en aquest projecte és iniciar l'alumnat en l'alfabetització visual: es tracta d'un dels objectius principals de la matèria d'educació plàstica i visual, com pot comprovar-se en l'actual currículum. En les diferents activitats que conformen la proposta, tant en aquelles que treballen les

arts plàstiques com en els debats, s'ha intentat desenvolupar en els infants una visió crítica del món de les imatges, de manera que no es conformin només en el consum sinó que facin també el pas de produir-ne. El fanzín, com a eina de comunicació fora dels mitjans de masses, esdevé una oportunitat per posar en pràctica aquesta capacitat crítica a l'hora d'expressar-se i relacionar-se amb els altres.

Principals desafiaments

En un primer moment, la intenció dels artistes era implicar no només la classe de sisè, sinó també altres cursos inferiors, encara que fos d'una manera més puntual. A més, també es tenia la intenció de fer particip i conscient el professorat del centre que, durant aquells mesos, s'estava desenvolupant aquesta experiència artística i educativa. No obstant això, la inèrcia pròpia del funcionament escolar i les rutines establertes al llarg dels anys van fer molt difícil treure el projecte més enllà de les quatre parets de l'aula on es va dur a terme. Tot i que l'equip directiu estava al cas de la realització del projecte i li donava suport, no va ser possible implicar més professorat o grups d'alumnes. A tot això cal afegir l'aparició sobtada de la pandèmia, que va obligar a tancar el projecte sense la possibilitat de fer una exposició del treball efectuat i la difusió prevista del fanzín col·lectiu elaborat pels infants.

A banda d'això, una altra dificultat que es va produir diverses vegades al llarg del projecte va tenir a veure amb la gestió de la presa de decisions per part de l'alumnat. Com que fins aleshores no havien tingut massa experiències assembleàries, es van produir conflictes a causa d'una planificació insuficient d'aquestes situacions per part del docent i dels artistes. Es va fer patent la necessitat de reforçar aquestes habilitats en el grup, per tal que les decisions preses en gran grup foren més democràtiques i justes.

Principals aportacions

Estava previst que l'avaluació de l'experiència per part de l'alumnat es fes una vegada finalitzessin les sessions de treball. Com que no es va poder fer el tancament del projecte amb l'alumnat a causa de l'inici sobrevingut de la pandèmia, va ser impossible dur a terme una avaluació formal de l'experiència per part de l'alumnat. No obstant això, sí que es va realitzar una videoconferència de comiat juntament amb els artistes i un grup nombrós d'alumnat. En aquest grup van destacar el fet d'haver après tècniques plàstiques com el collage o la mescla amb altres tècniques de dibuix, i les sessions de debat sobre la temàtica general (els deures) i les reflexions col·lectives sobre les creacions fetes. Un altre punt positiu és que l'alumnat va poder veure des de dins un projecte artístic, amb totes les fases, els entrebancs, els moments creatius o la presa de decisions col·lectives.

Des d'un primer moment es va crear un clima de confiança i de treball molt positiu. En molts moments de les sessions es van arribar a aconseguir reflexions, debats i aprenentatges significatius, ben lluny de l'habitual simulacre educatiu que tant costa de trencar. L'alumnat s'endugué una motxilla carregada de pensament visual crític, amb unes reflexions molt interessants sobre el debat de la idoneïtat o no dels deures a casa amb una paleta molt àmplia de tècniques creatives i, sobretot, amb l'experiència d'haver gaudit treballant amb artistes, compartint els processos creatius, ensenyant i aprenent els uns dels altres. Això

ha quedat plasmat en el resultat del projecte, en forma d'un fanzín col·lectiu que recull de manera molt fidel tot el que s'ha aconseguit durant les hores de treball, de debat, de reflexió, d'aprenentatge i col·laboració de tot l'equip.

No obstant això, el millor llegat per al centre queda patent en la realització, en dos cursos posteriors, de projectes artístics de llarga durada en els que també s'han dut a terme fanzins de creació col·lectiva, amb el títol de *Diversimals*, vol. I i II, dedicats a la diversitat afectiva i sexual en el món animal i a la diversitat familiar, respectivament.

Metodologia globalitzada, contextualitzada, i inclusiva basada en l'art contemporani

Autora: Ester Forné Castaño

Centre educatiu:	Escola Lluís Castells (Riudaura, La Garrotxa).
Curs o nivell:	Projecte de centre basat en les metodologies artístiques.
Durada:	Tot el curs.
Agents implicats (dins o fora del centre):	Equip directiu, claustre i Universitat de Lleida.

Tipologia

Arts plàstiques i visuals

Multidisciplinari

Projecte de centre

Context educatiu

L'escola Lluís Castells està situada al municipi de Riudaura, un poble d'aproximadament 600 habitants, que es troba a la comarca de la Garrotxa (Catalunya). Es tracta d'una zona rural amb un entorn natural excepcional i envoltada de muntanyes.

L'escola Lluís Castells reflecteix el perfil d'una comunitat del país, amb un nivell sociocultural mitjà-alt i que es dedica, majoritàriament, al sector terciari. L'entorn rural ha influït en els valors del centre, on la natura, la cultura i la comunitat tenen un paper destacat. L'equip directiu ha pensat a donar un paper preponderant a l'art en la concepció del projecte de centre, degut a la manca d'espais artístics convencionals, com museus o teatres. Aquesta manca ha portat el centre a abraçar l'art com a mitjà d'aprenentatge i expressió. La metodologia de l'escola sempre ha vinculat l'art amb la cultura i el territori, ja que, en paraules de l'equip directiu, es considera que l'art obre mirades i tothom té alguna cosa a dir al respecte. L'art pot obrir nous horitzons, estimular la imaginació i promoure la creativitat, qualitats considerades essencials en un món en constant canvi. L'art, en tots els seus aspectes, és inclusiu.

Per altra banda, la decisió de desenvolupar la metodologia Àlber – una metodologia preventiva d'atenció a la diversitat orientada a l'adquisició de les habilitats bàsiques per accedir al currículum (Jové i Cano, 2008)– va sorgir a partir de la voluntat de l'escola d'oferir als seus alumnes una educació enriquidora que fos alhora rellevant i pertinent per al seu entorn. Així, la metodologia es presenta com una resposta a les necessitats i les característiques d'un entorn rural específic. Busca donar als estudiants una educació que fomenti la seva participació activa en la comunitat i la comprensió del món que els envolta.

Descripció del procés

L'art és un lloc on es pot pensar en coses que són impensables en altres llocs, l'art obre mirades.

En el marc de la metodologia Àlber, l'escola treballa de la següent manera:

- A partir d'una sortida inicial d'àmbit artístic, es crea un context alfabetitzador.
- Es recullen idees a partir de la sortida i es crea un mapa conceptual inicial.
- Aquests mapes es reprendran i es completaran a mesura que l'alumnat vagi construint el seu aprenentatge a partir de preguntes com: «Què hem vist?», «Què sabem?» i «Què volem aprendre?».
- Aquests mapes conceptuals són l'eix que estructura el treball de les aules i els ajuda a ordenar, classificar i establir relacions entre els conceptes de tots els àmbits i àrees.

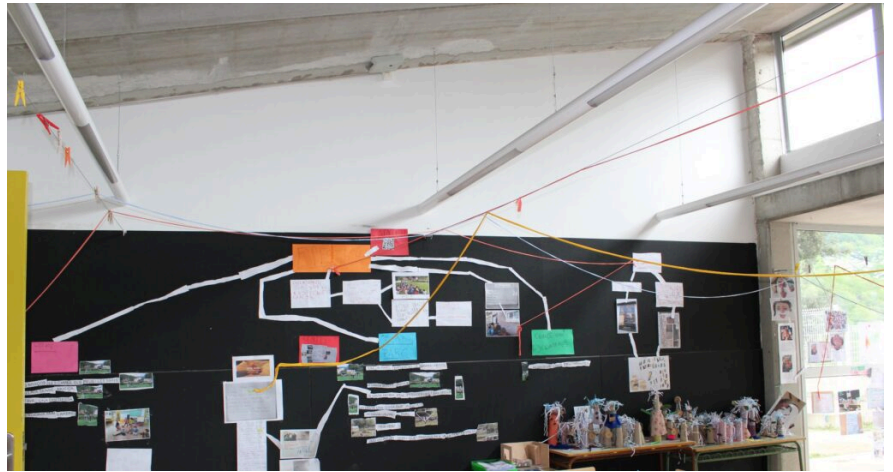

Figura 1. Instal·lacions artístiques per fer visibles les connexions entre els sabers i els conceptes a tota la comunitat educativa del centre, independentment del nivell educatiu

Font: escola Lluís Castells (Riudaura, La Garrotxa).

Les pràctiques artístiques desenvolupades a l'escola Lluís Castells van més enllà de l'expressió creativa i s'integren plenament en l'aprenentatge i l'avaluació dels estudiants. El centre promou un enfocament holístic, que utilitza les arts com a mitjà per explorar i comprendre conceptes de diferents nivells educatius. Aquesta perspectiva innovadora inclou la creació d'instal·lacions artístiques que es connecten amb fils en les diferents parts de l'escola, teixint una xarxa d'aprenentatge visible i tangible. Queden lligats visualment tots els sabers d'un curs amb els de tots els nivells educatius del centre, s'enllaçen fins i tot fora de l'espai escolar.

La metodologia desenvolupada a l'escola Lluís Castells abraça una àmplia gamma de pràctiques artístiques que venen definides pels mateixos alumnes, els quals són el veritable motor del procés educatiu. Aquest enfocament posa l'alumnat en el centre de l'aprenentatge, i el permet decidir el tema i camp d'investigació que vol explorar. Això implica que les pràctiques educatives estan totalment supeditades a la investigació i la curiositat dels estudiants.

Un exemple d'aquesta pràctica van ser els fils reals que unien els diferents sabers curriculars del centre, representant les connexions entre els conceptes que es treballaven. Aquesta instal·lació no només era una representació visual dels conceptes interconnectats, sinó que també fomentava la col·laboració i l'aprenentatge entre iguals. Els estudiants de cicles superiors tenien l'oportunitat de compartir els resultats de les seves investigacions amb els més petits, tot responnent a les seves preguntes i dubtes. Aquesta interacció entre diferents nivells educatius crea una comunitat educativa en què els estudiants aprenen els uns dels altres i es reforcen les seves habilitats socials i comunicatives.

L'avaluació a través dels llenguatges artístics és una altra característica distintiva d'aquest enfocament. Els estudiants no només expressen el seu coneixement i comprensió a través de projectes artístics, sinó que també aprenen a autoavaluar-se i avaluar les creacions dels seus companys. Això fomenta la responsabilitat i la reflexió, ja que els estudiants han de justificar les seves eleccions artístiques i explicar com reflecteixen els conceptes apresos. Aquest procés d'avaluació ajuda a consolidar el seu aprenentatge i a desenvolupar habilitats crítiques.

Els recursos utilitzats en la metodologia Àlber varien segons les pràctiques artístiques i els projectes específics. Poden incloure materials artístics considerats tradicionals, com la pintura, l'escultura o la fotografia, així com els considerats més innovadors, tals com la tecnologia per a la creació d'obres digitals i multimèdia, o la recerca d'informació. Els recursos són seleccionats per abordar les necessitats que sorgeixen i per resoldre els reptes, qüestions, dubtes o debats que es generen durant els processos d'investigació dels projectes en curs. És a dir, són adaptats i generats específicament per a cada projecte en funció dels reptes i qüestions concrets. Per aquesta raó, quan no es disposa prèviament dels recursos o la informació necessària, es busquen els agents que els puguin proporcionar per resoldre totes les indagacions.

Figura 2. Avaluació dels processos d'aprenentatge a través dels llenguatges artístics

Font: escola Lluís Castells (Riudaura, La Garrotxa).

Les pràctiques artístiques que es van desenvolupar inclouen, entre d'altres:

Pintura i dibuix: en aquesta àrea, els estudiants van explorar tècniques i temes artístics tradicionals, van expressar amb creativitat les seves idees de manera visual, sempre a través de la influència d'artistes contemporanis.

Escultura: els estudiants van tenir l'oportunitat de crear obres tridimensionals, utilitzant una varietat de materials sostenibles, a cost zero. Van poder explorar la dimensió i la forma d'una manera tangible.

Art digital: a través d'aquesta pràctica, els estudiants van explorar noves formes d'expressió artística mitjançant la tecnologia i eines digitals per crear obres innovadores.

Instal·lació i performance artística: la creació d'actuacions en viu que incorporaven elements visuals i sonors va donar als estudiants l'oportunitat de desenvolupar el seu potencial artístic de manera interactiva i emocional.

Exposicions i presentacions: una part crucial del procés va ser la mostra pública de les obres d'art als membres de la comunitat. Aquesta etapa no només va ajudar els estudiants a compartir les seves creacions, sinó que també els va permetre connectar-se amb la comunitat local i compartir les seves experiències. A través de tot un procés durant el curs escolar, es va reivindicar la creació d'un carril bici, ja que el poble no en té. Amb moltes situacions d'aprenentatges i investigacions es va crear una obra que repercuteix en l'espai social. El curs sempre acaba amb interaccions socials al poble.

Aquest enfocament transforma la manera com els estudiants aprenen i entenen el món i col·loca l'art i la creativitat al centre de l'experiència educativa. A través d'una aproximació interdisciplinària, la col·laboració activa i la participació de la comunitat, aquesta iniciativa s'ha convertit en una part fonamental de la vida de l'escola i la seva relació amb la comunitat local. L'enfocament basat en la investigació i la participació de l'estudiant no només fomenta l'aprenentatge actiu,

sinó que també dona als estudiants la capacitat d'influir en el contingut i la direcció de la seva pròpia educació artística, creant una experiència rica i significativa.

Alguns dels projectes realitzats són:

- La música electrònica i *incredibox* (veure'n [descripció](#), [imatges](#) i [vídeos](#))
- Muntant el circuit elèctric de l'escola (veure'n [imatges](#), [creació d'un circuit d'agilitat](#))
- Art i ciència (veure'n [descripció](#), [imatges](#) artistes referents)
- Artistes que transformen les armes en art (veure'n [descripció](#), [imatges](#))
- Representem emocions (veure'n [descripció](#), [imatges](#))
- Els elefants de Dalí (veure'n [descripció](#), [imatges](#))
- Sortida inicial (veure'n [descripció](#) i [imatges](#))
- Pluja d'idees (veure'n [descripció](#) i [imatges](#))
- Dibuix inicial (veure'n [descripció](#) i [imatges](#))
- La biografia de Pablo Picasso i la nostra autobiografia (veure'n [descripció](#) i [imatges](#))

Concepció didàctica

La metodologia Àlber va representar una transformació significativa en l'enfocament pedagògic de tots els nivells educatius de l'escola Lluís Castells a Riudaura. Aquesta iniciativa, que es va estendre al llarg de tot el curs escolar, es basa en la creença que l'art, i en particular l'art contemporani, pot ser una eina poderosa per a l'aprenentatge i el desenvolupament personal dels estudiants. Els sabers curriculars a través de les mirades de l'art flueixen cap a altres espais on seríem incapaços d'anar-hi. Podeu veure la situació en el bloc del centre.

Aquesta metodologia no és només una unitat didàctica, sinó una transformació profunda i sistèmica de l'enfocament educatiu. El centre s'entén com una comunitat que aprèn més enllà dels murs de les aules. El seu enfocament innovador es basa en diversos principis pedagògics fonamentals:

1. **Art contemporani com a eina d'aprenentatge:** la proposta Àlber situa l'art contemporani al mig de l'experiència educativa. Això permet als estudiants explorar qüestions contemporànies, perspectives diverses i processos creatius, tot incorporant aquests aprenentatges a les seves vides i experiències.
2. **Interdisciplinarietat:** l'art contemporani ajuda a obrir mirades cap a altres espais curriculars, on abans seria inimaginable.
3. **CoHaboració activa:** els estudiants no són espectadors passius, sinó participants actius en el seu aprenentatge. A través de pràctiques artístiques, col·laboren en la creació d'obres, projectes i experiències artístiques que els ajuden a desenvolupar habilitats de resolució de problemes i pensament crític.
4. **Participació de la comunitat:** la metodologia Àlber no es limita a les quatre parets de l'aula. Els estudiants comparteixen les seves creacions amb la comunitat local, involucren les famílies i altres membres de la comunitat educativa. Aquesta participació activa ajuda a connectar l'escola amb la comunitat més àmplia i fomenta una educació més enriquidora.

La metodologia Àlber implica diversos agents:

- **Alumnes:** són els protagonistes de l'experiència d'aprenentatge. Participen activament en pràctiques artístiques i projectes col·laboratius.

- **Docents:** els mestres juguen un paper fonamental com a facilitadors de l'aprenentatge. Guien els estudiants en les seves exploracions artístiques i promouen la reflexió crítica.
- **Professorat universitari:** la Dra. Glòria Jové, professora de la Universitat de Lleida, és una col·laboradora clau en el projecte. Aporta una perspectiva experta i ajuda a connectar l'art amb la pedagogia.
- **Alumnat universitari:** diferents alumnes de la Universitat de Lleida també formen part de l'equip que intervenen en els alumnes a través de cartes, correus electrònics, videoconferències...
- **Famílies:** les famílies tenen un paper actiu en el suport i l'aprovació de la metodologia. Sovint col·laboren en la realització d'activitats i en la difusió dels treballs dels estudiants a la comunitat.
- **Comunitat local:** a mesura que la metodologia es desenvolupa, altres membres de la comunitat local poden ser convidats a participar. Això pot incloure artistes locals, experts en diversos camps o altres persones del poble amb un interès per l'art i l'educació.

Les claus de la concepció didàctica d'aquesta proposta inclouen un fort èmfasi en l'art com a mitjà per a la reflexió i la construcció del coneixement, així com una aproximació interdisciplinària que permet als estudiants connectar les seves experiències amb el món que els envolta.

Aquesta proposta s'ha enfrontat a diversos reptes, inclosa la seva implementació en un entorn rural on els recursos artístics tradicionals són limitats. A més, la metodologia de l'escola Lluís Castells va requerir una adaptació per part dels alumnes i docents a una metodologia més àmplia i de llarga durada.

En resum, la concepció didàctica del projecte de l'escola Lluís Castells es basa en una sèrie de principis clau que defineixen com s'aborda l'educació artística dins del centre:

1. **L'Art com a motor d'aprenentatge:** aquesta proposta reconeix que l'art pot ser una font poderosa d'aprenentatge. No es limita a l'expressió artística, sinó que s'aprofita com una eina per explorar i comprendre el món.
2. **Interdisciplinarietat:** es promou l'enfocament interdisciplinari per connectar les experiències artístiques amb altres àrees del coneixement. Això ajuda els estudiants a veure com l'art es relaciona amb altres disciplines i com les diferents àrees es poden enriquir mútuament.
3. **Col·laboració i participació activa:** es fomenta la col·laboració activa dels estudiants en la creació d'obres i projectes artístics. Aquest enfocament no només desenvolupa habilitats artístiques sinó també habilitats socials i de treball en equip.
4. **Connectivitat amb la comunitat:** la metodologia Àlber no és només una experiència escolar, sinó que busca establir connexions amb la comunitat local. Això implica que les obres i projectes dels estudiants es mostren públicament, cosa que connecta l'escola amb els membres de la comunitat.

Principals desafiaments

Aquesta proposta es va enfrontat a diversos reptes, inclosa la seva implementació en un entorn rural on els recursos artístics tradicionals són limitats.

A més, la metodologia Àlber va requerir una adaptació per part dels estudiants i docents a una metodologia més àmplia i de llarga durada, que va més enllà d'una unitat didàctica tradicional. Aquest compromís a llarg termini va exigir una

planificació molt acurada i una inversió de temps significativa per part dels docents i els alumnes.

Principals aportacions

Tot i els reptes, la metodologia Àlber suposa tot un seguit d'aportacions:

- **Desenvolupament d'habilitats artístiques:** els estudiants van adquirir un conjunt d'habilitats artístiques, entre les quals s'inclouen tècniques de pintura, escultura i art digital. Això els va permetre expressar-se de manera creativa i explorar diferents formes d'expressió artística.
- **Cohesió:** el treball de col·laboració que implica la metodologia va afavorir la cohesió entre els diferents agents de la comunitat educativa: estudiants, mestres, famílies i poble.
- **Consciència i valoració del treball:** els estudiants van aprendre a valorar el seu treball i el dels seus companys. Van desenvolupar la capacitat de reflexionar sobre les seves pròpies creacions i avaluar-les críticament. A més, les presentacions dels resultats a la comunitat educativa van reforçar la seva valoració positiva de la proposta.
- **Participació de la comunitat:** la metodologia Àlber va connectar l'escola amb la comunitat local, els membres de la comunitat van poder veure i apreciar les creacions dels estudiants. Això va crear un vincle més fort entre l'escola i el poble, a més de millorar la percepció de la proposta per part de l'alumnat.
- **Inquietuds i creixement personal:** els estudiants van demostrar un interès creixent pel seu aprenentatge i una consciència de les seves pròpies inquietuds i objectius. Aquesta comprensió més profunda els va motivar a continuar aprenent i explorar nous horitzons artístics.
- **Millora docent:** en l'àmbit docent, es va impulsar l'avaluació formativa i es va identificar millores en els processos pedagògics. Es van posar de manifest la importància de la col·laboració docent com a part integral de l'èxit educatiu.

Referents

Pàgina web de l'escola Lluís Castells: <https://agora.xtec.cat/ceiplluiscastells/>

Bartrina, A. [Alba]; Mercader, A. [Anna]; Coromina, A. [Anna]; Jové, G. [Glòria]. (2023). Aprenre amb les arts. Relacions i connexions. *Guix: Elements d'acció educativa* (496). 21

Jové, G. [Glòria] i Cano, S. [Sílvia]. (2008). Programa Àlber: una eina per atendre la diversitat a l'aula. *Àmbits de psicopedagogia i orientació* (23). 32-39. <http://hdl.handle.net/10459.1/69551>

Projecte Saxombó. L'aprenentatge instrumental com a motor d'expressió artística i de cohesió comunitària

Autora: Maria Neus Carles Roqué

Tipologia

Multidisciplinari

Música/So

Projecte de centre

Centre educatiu:	Escola La Cabana (Les Cabanyes, Alt Penedès).
Curs o nivell:	Cicle mitjà d'educació primària (3r i 4t).
Durada:	Tot el curs escolar (l'alumnat està en el projecte durant els dos cursos de durada de cicle mitjà).
Agents implicats (dins o fora del centre):	Mestre de música de l'Escola La Cabana. Dos professors de l'Escola de Música de l'Alt Penedès (EMAP). Equips directius de l'Escola La Cabana i de l'EMAP. Alumnat de 3r i 4t d'educació primària. Famílies.

Context educatiu

L'Escola La Cabana és un centre públic d'educació infantil i primària situat al municipi de Les Cabanyes, a la comarca de l'Alt Penedès. Es tracta d'una escola d'una línia, arrelada en un entorn rural i que acull un alumnat divers procedent del mateix municipi i de poblacions veïnes. El centre està ubicat al costat de la llar d'infants La Cabanyeta, la qual cosa facilita la continuïtat educativa entre etapes, la realització d'experiències compartides i l'ús conjunt d'algunes instal·lacions. L'escola manté una relació fluida i de col·laboració amb l'Ajuntament, l'AFA i altres agents externs, afavorint la implicació de tota la comunitat en el projecte educatiu.

La filosofia pedagògica de l'escola es fonamenta en una mirada inclusiva i competencial, centrada en el desenvolupament integral dels infants i en l'aprenentatge significatiu a partir de l'experiència. Es promou un ensenyament actiu on l'alumne és protagonista del seu aprenentatge, amb l'observació, la reflexió i la cooperació com a eixos fonamentals. L'art, la música, la llengua i la relació amb l'entorn natural constitueixen elements clau de la identitat del centre.

En aquest marc, el projecte Saxombó s'insereix com una iniciativa per ampliar l'accés a la pràctica musical dins l'horari lectiu, oferint a tot l'alumnat la possibilitat de tocar instruments de vent: el saxo i el trombó. El projecte compta amb la col·laboració de l'Escola de Música de l'Alt Penedès (EMAP) i busca democratitzar l'accés a la música desenvolupant competències artístiques, socials i personals alhora que connecta l'aprenentatge musical amb la vida comunitària i cultural del poble.

Descripció del projecte

El projecte Saxombó de l'Escola La Cabana neix de la inquietud del claustre per desenvolupar iniciatives artístiques significatives dins del centre i de la voluntat de donar més rellevància a la música en el projecte educatiu. Tal com reflecteix el projecte educatiu del centre, l'expressió artística és una eina fonamental per al creixement personal de l'alumnat, i la música, en particular, ofereix beneficis en l'àmbit individual, col·lectiu i social. Inspirat en experiències properes com el projecte +Música de Vilafranca del Penedès, aquest projecte es planteja com una oportunitat per democratitzar l'accés a la formació musical i garantir que tots els infants, independentment de la seva situació sociocultural, puguin gaudir de l'experimentació musical.

Estructura i dinàmica del projecte

El projecte es desenvolupa amb l'alumnat de 3r i 4t de primària, dividits en dos grups: un grup aprèn a tocar el saxo i l'altre el trombó. Cada setmana, l'alumnat participa en una sessió de 45 minuts dedicada a l'aprenentatge de l'instrument. A més, per poder practicar de manera autònoma el que van aprenent, l'alumnat té accés a l'aula de música dos dies a la setmana durant l'hora del pati, en els anomenats *Musicpati*.

Cada grup compta amb un professor especialista de l'instrument de l'EMAP i amb un docent de l'escola treballant en codocència. Aquesta estructura permet un aprenentatge progressiu, pràctic i col·laboratiu, amb l'objectiu que l'alumnat assoleixi habilitats musicals bàsiques i pugui interpretar cançons amb la resta de companys i companyes de l'escola.

Pel que fa als recursos materials, els instruments necessaris per al desenvolupament del projecte són aportats pel Consell Comarcal de l'Alt Penedès, titular de l'EMAP. L'Escola La Cabana, per la seva banda, assumeix anualment la compra de les canyes necessàries per als saxos. Finalment, per tal d'assegurar la viabilitat pedagògica del projecte, cada curs es duen a terme diverses reunions d'avaluacions del projecte per ajustar-lo a les necessitats específiques de l'alumnat i garantir la seva eficàcia.

Metodologia i enfocament pedagògic

El projecte es fonamenta en una metodologia activa, basada en el fer per aprendre i en la participació col·lectiva. La música es viu com una experiència corporal, emocional i social. Els continguts musicals —ritme, melodia, expressivitat— s'aprenen a través de la pràctica instrumental i de la interacció amb els companys. L'error es concep com a part natural del procés d'aprenentatge, i es promou un clima de confiança i respecte mutu.

El mestre de música de l'escola i els professors de l'Escola de Música treballen de manera coordinada, planificant conjuntament els objectius i les activitats. Aquesta col·laboració interinstitucional és una de les forteses del projecte, ja que aporta una mirada professionalitzadora a la pràctica musical escolar i, alhora, adapta la didàctica a la realitat i necessitats del grup classe.

L'avaluació té un caràcter formatiu i continuat: s'observa la implicació, l'esforç, la participació, l'actitud davant l'instrument i la capacitat de treballar en equip. Es dona importància al procés més que al resultat final, tot valorant la progressió individual dins del grup.

Integració interdisciplinària

Tot i que el nucli del projecte és la música, s'estableixen vincles significatius amb l'àrea de visual i plàstica. Des d'aquesta, l'alumnat va elaborar els dissenys dels cartells que anunciaven els concerts i també les samarretes per a les actuacions de final de curs. A més, van realitzar auques i treballs plàstics inspirats en els instruments utilitzats al projecte que van servir per aprofundir en el coneixement del saxo i el trombó i per connectar l'expressió artística amb l'experiència musical compartida.

Aquesta mirada globalitzadora permet que l'experiència musical transcendeixi l'aula de música i impregni la vida escolar. El projecte esdevé, així, una situació d'aprenentatge interdisciplinari en què l'alumnat connecta sabers, emocions i contextos.

Participació de la comunitat

El projecte compta amb la col·laboració activa de diversos agents externs. L'EMAP aporta el professorat especialista i els instruments necessaris, mentre que l'Ajuntament de Les Cabanyes dona suport econòmic i facilita espais públics per al desenvolupament d'activitats musicals. Aquestes sinergies fan possible la realització de concerts i propostes que connecten l'alumnat amb la comunitat local.

En l'àmbit social, el projecte fomenta la cohesió i el sentiment de pertinença a l'escola i al poble, i permet que infants que habitualment no tenen accés a estudis musicals puguin viure una experiència artística significativa. Els concerts de Nadal, les actuacions de final de curs o les interpretacions per a la Festa Major de Les Cabanyes són exemples de la seva presència en la vida cultural local. A més, l'alumnat participa en altres activitats comunitàries, com petits concerts a la paradeta de Sant Jordi organitzada per l'AFA o audicions a la llar d'infants La Cabanyeta. També, en moments especials de l'any, la música omple els passadissos de l'escola, creant espais de convivència i celebració compartida. Aquesta col·laboració comunitària contribueix a enfortir els vincles entre escola, famílies i entorn, i consolida el projecte com una experiència educativa i socialment transformadora.

Conclusió

El projecte Saxombó representa una proposta educativa que combina qualitat artística, inclusió i participació comunitària. En l'àmbit individual, l'alumnat desenvolupa competències musicals, creatives i socials; en l'àmbit col·lectiu, contribueix a l'enriquiment de la vida escolar i cultural del poble; i en l'àmbit

comunitari, afavoreix la col·laboració entre escola, famílies i agents locals. L'encaix d'aquest projecte dins l'horari lectiu permet que la música esdevingui un eix fonamental de l'educació a l'Escola La Cabana, promovent un aprenentatge significatiu, la cohesió social i el gaudi de l'expressió artística.

Figura 1. Alumnat del projecte Saxombó en un concert realitzat a la sortida de l'escola durant la setmana de Carnestoltes
Font: cortesia de l'Escola La Cabana.

Concepció didàctica

La proposta educativa del projecte Saxombó es fonamenta en una concepció didàctica centrada en l'aprenentatge actiu, significatiu i competencial de l'alumnat, amb la música com a eix vertebrador. Entre les claus pedagògiques destaquen:

- **Protagonisme de l'alumnat:** l'alumnat és el protagonista del seu aprenentatge. La pràctica instrumental no només busca l'adquisició de tècniques musicals, sinó que fomenta la creativitat, la iniciativa i la responsabilitat en el procés d'aprenentatge. L'alumnat participa activament en l'elecció de repertori i en l'adequació dels instruments i tasques dins dels grups, fomentant la presa de decisions i l'autonomia.
- **Aprenentatge cooperatiu:** la dinàmica de grups i codocència amb docents de l'escola i professors especialistes permet un aprenentatge compartit i col·laboratiu. L'alumnat practica junt, es recolza i aprèn a interpretar música en formacions grupals, potenciant habilitats socials i de comunicació. La col·laboració entre iguals és un element fonamental del projecte.
- **Pràctica musical progressiva i contextualitzada:** l'aprenentatge es desenvolupa de manera gradual, els Musicpatis ofereixen un espai de pràctica autònoma que reforça l'adquisició de les habilitats musicals i la consolidació dels coneixements adquirits durant les sessions guiades.
- **Integració de la música amb altres dimensions del desenvolupament:** la música es planteja com un llenguatge que facilita la comprensió de patrons, ritmes i estructures, establint connexions amb altres àrees curriculars, com les matemàtiques, el llenguatge i la consciència corporal. Així mateix,

contribueix al desenvolupament personal, emocional i social de l'alumnat, afavorint l'autoestima, la motivació i la capacitat d'expressió.

- **Avaluació contínua i ajustada:** la pràctica musical està subjecta a un procés d'avaluació continu que permet ajustar els continguts i les activitats a les necessitats específiques de cada curs i de cada alumne. Aquest procés garanteix un aprenentatge personalitzat i la millora constant del projecte.
- **Participació de la comunitat:** el projecte vincula l'escola amb la comunitat local mitjançant la col·laboració de l'EMAP i l'Ajuntament, i inclou activitats obertes com concerts i audicions. Aquesta dimensió comunitària permet que l'alumnat visqui la música com un fenomen social i cultural, reforçant el sentit de pertinença i cohesió del grup i del poble.

Principals desafiaments

La implementació del projecte Saxombó comporta diversos reptes que cal tenir presents per garantir la seva eficàcia i sostenibilitat:

- **Adaptació a la diversitat de l'alumnat:** cada alumne arriba amb un nivell diferent de coneixements musicals, habilitats motrius i ritme d'aprenentatge. Ajustar les activitats i els instruments a les necessitats individuals sense perdre la dinàmica de grup és un repte constant, especialment si tenim en compte que l'alumnat de 3r i 4t comparteix les sessions.
- **Gestió organitzativa i recursos humans:** la codocència entre el professorat especialista de l'EMAP i els docents de l'escola requereix una coordinació estreta per planificar les sessions, establir objectius clars i assegurar la coherència pedagògica. També cal garantir la disponibilitat dels instruments i materials, així com la logística dels Musicpatis per facilitar la pràctica autònoma.
- **Mantenir la motivació i la participació:** la pràctica musical exigeix constància i esforç, i no tot l'alumnat té el mateix nivell de motivació. És un desafiament crear activitats que siguin atractives, engrescadores i que permetin experimentar l'èxit i la satisfacció en el seu aprenentatge.
- **El projecte depèn de la col·laboració amb agents externs com l'EMAP i l'Ajuntament.** Mantenir una comunicació fluida i una implicació activa de tots aquests actors és essencial per sostenir el projecte i generar experiències musicals compartides que beneficiïn tant l'alumnat com la comunitat.

Principals aportacions

El projecte Saxombó aporta beneficis rellevants en diversos àmbits:

- **En l'àmbit individual:**
 - **Desenvolupament musical i creatiu:** l'alumnat aprèn a tocar un instrument, experimenta amb diferents sons i ritmes, i desenvolupa la creativitat a través de la interpretació i la composició musical.
 - **Competències personals:** la pràctica instrumental contribueix a millorar l'atenció, la concentració, la memòria i la coordinació motriu. També reforça l'autoestima i la motivació, ja que l'alumnat se sent capaç de superar reptes musicals i assolir fites concretes.
 - **Habilitats socials:** treballar en grups i participar en formacions col·lectives fomenta la cooperació, el respecte, l'empatia i la responsabilitat compartida.
- **En l'àmbit escolar:**

- Enriquiment del currículum: la música adquireix un espai central dins l'horari lectiu, integrant-se amb altres àrees del coneixement i promovent un aprenentatge competencial i interdisciplinari.
- Millora de la cohesió del grup classe: la pràctica conjunta d'instruments i la participació en activitats musicals comunes afavoreixen la col·laboració i la creació de vincles entre alumnes de diferents edats i nivells.
- Formació del professorat: la codocència amb professors especialistes de l'EMAP enriqueix les pràctiques docents i potencia l'intercanvi d'estratègies metodològiques.
- En l'àmbit comunitari i social:
 - Democratització de la música: el projecte permet que més alumnes, independentment del seu origen o situació socioeconòmica, accedeixin a la formació musical.
 - Impuls a la cultura local: la participació en concerts, actuacions i activitats compartides amb l'EMAP i altres entitats culturals reforça el vincle entre l'escola i la comunitat de Les Cabanyes.
 - Oportunitats de col·laboració: la implicació de l'Ajuntament i l'EMAP genera un teixit comunitari que garanteix la sostenibilitat del projecte i en multiplica l'impacte social.

Referents

Consell Comarcal de l'Alt Penedès. (2022, 28 de febrer). *Projecte comunitari «Saxombó» a l'escola de Les Cabanyes.*

<https://www.ccapenedes.cat/actualitat/noticies/projecte-comunitari-201csaxombo201d-a-l2019escola-de-les-cabanyes>

EMAP Escola de Música de l'Alt Penedès. (2022). *Concert de presentació del projecte Saxombó a Les Cabanyes (15/02/2022)* [Vídeo]. YouTube.

https://www.youtube.com/watch?v=ad_10pM2KSc&t=10s

Dinàmiques dialògiques per a la creació de racons artístics

Autora: Sònia Benítez Ferrando

Centre educatiu:	Escola dels Encants (Barcelona).
Curs o nivell:	Activitats i racons que es desenvolupen en un ambient (aula) de 24 infants barrejats de 4t, 5è i 6è (cicle superior).
Durada:	Activitats dutes a terme durant les dues primeres setmanes de curs i posteriorment l'habilitació de dos racons de dos mesos de durada.
Agents implicats (dins o fora del centre):	Tutor i alumnes.

Tipologia

Arts plàstiques i visuals

Projecte de centre

Context educatiu

Aquest projecte es va realitzar durant el curs 2018-2019 a l'escola pública dels Encants de Barcelona. Es tracta d'una escola creada el 2009 al districte de l'Eixample, concretament al barri de la Sagrada Família. Té un projecte innovador, que es caracteritza per promoure una escola viva i participativa amb una metodologia de treball actiu i respectuós amb els ritmes dels infants. La majoria d'infants que van a aquesta escola són de famílies dels voltants, encara que també hi ha un nombre força elevat de famílies d'altres barris que han matriculat els seus fills buscant aquest model pedagògic concret.

Durant el dia escolar es produeixen moments de conversa, així com estones de treball amb el referent d'aula que acompanya l'alumnat durant el seu aprenentatge. També es facilita la lliure circulació pels ambients de l'escola, vuit en total, on es treballen les diferents àrees curriculars. L'escola està formada per tres comunitats: petits, mitjans i grans, on els infants de diferents edats estan barrejats i formen part d'un ambient. Per exemple, als ambients de petits ens trobem infants de tres, quatre i cinc anys junts i cada ambient té un tutor referent.

Descripció del procés

A l'escola dels Encants, els infants formen part d'una comunitat on es barregen tres edats diferents, la qual cosa fa que en començar el curs uns marxin a una comunitat superior i altres es retrobin amb infants amb qui havien compartit cursos anteriors. En el cicle de grans implicat en aquest projecte, alguns infants de sisè van marxar a l'institut i alguns que el curs anterior havien cursat tercer van pujar al grup dels grans i, per tant, es van retrobar amb companys amb qui ja havien coincidit anteriorment. Per aquesta raó, durant les primeres setmanes del

curs escolar es prioritza dur a terme activitats, dinàmiques i jocs per fomentar la cohesió del grup, el retrobament amb companys amb qui fa cursos que no coincideixen, i establir vincle amb els docents que els acompanyaran durant aquell curs. A continuació, s'expliquen algunes de les dinàmiques que es van realitzar:

Teixim?

Un matí, durant la conversa amb què comencen les jornades en aquesta escola, la tutora va rebre als infants llegint un llibre sobre la biografia de l'artista Louise Bourgeois (*Cançó de tela. La vida teixida de Louise Bourgeois*, d'Amy Novesky). Després de comentar el llibre, i conèixer la seva vida i obra, es va oferir una caixa amb diferents materials naturals (pedres, pinyes, fustes de diferents mides, etc.) i molts fils de llanes de diferents colors, amb la proposta que individualment creessin una petita escultura amb el material seleccionat. En definitiva, se'ls proposava teixir els seus pensaments, esperances i desitjos –tant personals com grupals– al voltant del curs que encetaven. Finalment, entre tots van decidir que havien de crear una estructura comuna per poder afegir cada un dels seus treballs i posar-la a una zona central de l'aula, de manera que allò que s'havia gestat els primers dies els acompanyés tot el curs.

Figura 1. Instal·lació *Teixim*
Font: Sònia Benitez.

Arruguem

Un dia durant la conversa la tutora va col·locar papers de diferents formats, retoladors i ceres al mig de la rotllana d'alumnes. En arribar a l'aula es va demanar als infants que s'ajuntessin amb tres dels seus companys seguint la consigna de trobar un company amb el mateix número de calçat i un altre que tingués el mateix nombre de germans. Va ser interessant veure com compartien la informació i com s'organitzaven per treballar en petit grup.

Ja amb els grups de tres fets, la docent va demanar que agafessin un paper i l'arrugessin. A continuació, havien de buscar quines imatges els suggerien els plecs, i consensuar amb el grup abans de dibuixar-les sobre el paper. Passada una

bona estona van penjar a l'aula els dibuixos que havien sorgit i que mostraven el món creat pels diferents membres del grup.

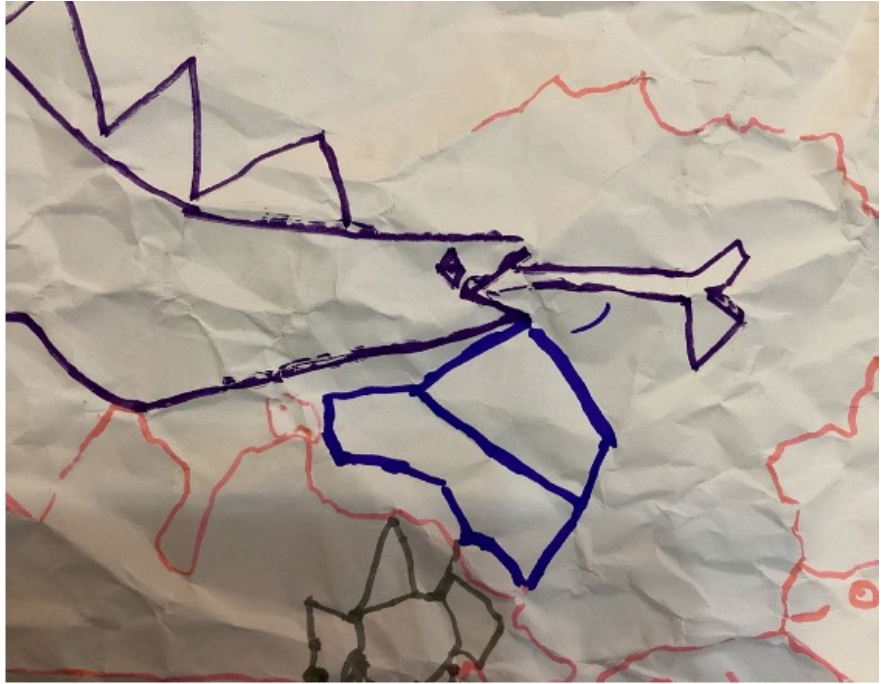

Figura 2. Imatge d'Arruguem
Font: Sònia Benitez.

Volem tenir uns racons artístics!

Un dia durant la conversa l'alumnat va expressar que li havien agradat molt les propostes que acabem de descriure, i va demanar poder continuar fent altres treballs similars. Després de donar les seves opinions i idees, infants i tutora van acordar crear uns racons artístics per treballar en moments puntuals o quan ja haguessin acabat les activitats d'altres matèries. Aquestes propostes estan pensades per fer de forma autònoma i individual, però en algunes ocasions també es poden realitzar en petit grup. Es tracta de dues activitats que anirien canviant cada dos mesos aproximadament i que constarien d'una fitxa amb l'explicació de la proposta, material necessari, artistes referents i una autoavaluació. Aquests són alguns exemples dels racons duts a terme:

- **Teixim els nostres pensaments i idees**

Aquest racó proposava combinar fotocòpies d'imatges en blanc i negre que prèviament l'alumnat havia seleccionat, buscat a casa o dibuixat per després afegir-hi color cosint amb fils i llana. L'objectiu era transmetre algun pensament o idea, i posteriorment suggerir elements destacats o modificar la imatge gràcies al color de la llana. Per a aquesta activitat es van trobar diferents referents com Victoria Villasana, artista mexicana que combina la llana per donar color a les seves obres, i diferents imatges de creacions d'artistes que elaboren escultures tèxtils.

- **Cosim papers**

Aquest racó proposava als infants teixir però sense fils. Disposaven de tires de paper prèviament tallades de diferents tipus, colors, mides i gruix. Sobreposant i, per tant, teixint aquest paper, podien crear una peça amb formes bidimensionals

o tridimensionals. Durant el procés, a més, podien canviar la composició introduint altres elements que creguessin necessaris: color, altres imatges, etc. Per a aquest racó es va donar com a referent l'artista de collage Susana Blasco.

Concepció didàctica

Les propostes descrites es van plantejar a demanada dels infants que, a les converses diàries, expressaven els seus neguits i les seves inquietuds i fins i tot, com en aquest cas, feien demandes sobre el seu procés d'aprenentatge. La pedagogia activa busca que els alumnes siguin els protagonistes dels aprenentatges i aprenguin fent activitats que els interessin. El docent els estimula perquè se sentin motivats durant aquest procés, cosa que es va aconseguir amb les dues dinàmiques inicials, i hi manté una relació horitzontal, fomentant un treball cooperatiu.

Per això la conversa és un moment important. El diàleg, el respecte als altres i a les seves opinions, així com el fet de saber esperar, són aprenentatges imprescindibles per al dia a dia. A més, la conversa és un espai idoni perquè els infants s'expressin i comparteixin inquietuds, dubtes i necessitats, com va passar en aquesta aula a principis de curs.

El treball per racons, utilitzat en aquest cas a l'aula, és una proposta metodològica que permet a l'alumnat treballar de forma autònoma. També els ajuda a aprendre a ser responsables, ordenar-se i organitzar-se per dur a terme la tasca. Els racons, a més, respecten els interessos i ritmes de cada alumne.

Principals desafiaments

Per una banda, les propostes inicials del gran grup estan pensades per establir connexions entre els infants que comencen junts un nou curs. Aquestes dinàmiques han de ser prou engrescadores per aconseguir que hi vulgui participar tothom. I, per altra banda, el docent ha de respectar si algú encara no està preparat o no té prou confiança per fer-ho. Per aquesta raó, és rellevant que les dinàmiques siguin adequades a les diverses edats, respectuoses i que engresquin els participants. El fet de dur a terme activitats plàstiques actives i lliures pretén que els infants se sentin còmodes i que tots puguin participar sense sentir-se observats. L'objectiu és compartir una estona amb els companys i que això sigui l'excusa per parlar, decidir, observar, etc. Les propostes plantejades eren obertes i permetien a l'infant crear de forma individual o en petit grup. És difícil no recórrer a patrons o guions preestablerts, que difícilment fomenten la creativitat o el dibuix espontani. Els docents han de donar oportunitats de qualitat per al treball plàstic, oferint materials i propostes de qualitat per engrescar-los i no limitar el seu treball plantejant coses massa estructurades.

Les diferents activitats dels racons que es van acordar havien de ser propostes prou suggerents perquè els infants les volguessin fer, però sobretot força autònomes, ja que es durien a terme en moments en què la docent estaria acompanyant altres infants. L'activitat, per tant, havia d'estar ben plantejada, amb prou material de consulta i referents, a més del material artístic per poder-la dur a terme i avaluar-la.

Principals aportacions

La idea inicial d'aquestes propostes era crear cohesió de grup, conèixer aquells infants que havien arribat nous o que feia un curs que no coincidien. Durant les primeres setmanes de curs és important cuidar aquests moments, buscar estones per compartir, parlar i sobretot jugar junts. En aquest cas, el joc es produïa a través de l'expressió plàstica, un recurs que en un primer moment en alguns infants (sobretot en cicles elevats) pot originar por i fins i tot rebuig.

Molts infants verbalitzen que no saben dibuixar o que no els va bé, però amb aquestes activitats es pretén donar un ús expressiu a aquest llenguatge, gaudir i no buscar un determinat resultat final. Compartir experiències artístiques com les descrites a l'aula va originar que molts alumnes mostressin el seu interès i que demanessin ells mateixos poder disposar de més oportunitats durant la setmana per crear d'aquesta manera diferents racons artístics voluntaris.

Cal destacar, a més, el fet que sigui l'infant el que mostri les seves necessitats i tingui un espai segur per poder-les comentar. Disposar d'una estona diària de conversa ho facilita, a més de permetre als infants ser participants de la presa de decisions sobre què i com volen aprendre perquè sigui un aprenentatge significatiu.

«Sembra. Pràctiques artístiques mix-media»

Autora: María José Ortiz Romani

Centre educatiu: CEIP Enric Soler i Godes (Castelló de la Plana).

Curs o nivell: 1r a 6è de primària.

Durada: Sis mesos.

Agents implicats (dins o fora del centre):

Creadora: Mainer Sorasu, amb la col·laboració d'Helena Sáez Alonso.

Mestra coordinadora: Alicia González García.

Docents col·laboradors dels diferents nivells participants.

Amb la col·laboració de: famílies i membres del menjador escolar.

Equip de coordinació conformat pels agents educatius i culturals implicats en el programa.

Tipologia

Multidisciplinari

Residència artística

Context educatiu

El CEIP Soler i Godes és un centre educatiu d'infantil i primària de titularitat pública situat en un barri perifèric del nord-oest de la ciutat de Castelló de la Plana. Ha crescut notablement en els últims anys per l'expansió urbanística i la immigració. L'escola es va construir en 1987, però a causa de l'increment demogràfic l'any 2009 es va haver d'ampliar i construir l'aulari d'infantil. El 2013 es va ampliar la zona del pati, remodelant-se i ampliant-se encara més a partir d'un projecte de patis coeducatius i actius.

Després d'haver iniciat l'any 2012-2013 el Programa Plurilingüe d'Ensenyament en Valencià (PPEV), durant el curs 2018-2019 es va començar amb el Programa d'Educació Plurilingüe i Intercultural (PEPLI). Aquest programa té com a principal objectiu garantir a l'alumnat l'adquisició d'una competència plurilingüe que impliqui el domini oral i escrit de les dues llengües oficials, el domini funcional d'una llengua estrangera i el contacte amb les llengües i cultures no curriculars però pròpies d'una part de l'alumnat.

Durant el curs 2022-2023, aquest centre va ser seleccionat per participar en el programa de residències artístiques en escoles «Resistències artístiques: processos artístics en entorns educatius» impulsat pel Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana (CMCV) en col·laboració amb la Secretaria Autonòmica de Cultura i Esport, la Direcció General d'Innovació Educativa i Ordenació (DGIEO) i el CEFIRE artísticexpressiu de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport (GVA).

Els projectes presentats pels artistes han de tenir com a objectius fonamentals l'aplicació de processos de creació artística contemporània en els centres escolars; el foment de la creació artística contemporània com a eina d'anàlisi i reflexió de problemàtiques socials en l'àmbit escolar, i la promoció del treball en comunitat per promoure la capacitat social de resoldre problemes.

En una comunitat escolar diversa i conformada per diferents cultures, els projectes artístics col·lectius afavoreixen la creació de vincles i d'un espai en el qual sentir-se part de la comunitat escolar. El procés creatiu es converteix en un altaveu per expressar-se i en un mitjà per compartir vivències i donar a conèixer elements propis de la seva cultura d'origen. Per tant, en aquest context en particular, el projecte pot considerar-se una estratègia més per reforçar i implementar el Programa d'Educació Plurilingüe i Intercultural al qual al·ludíem anteriorment.

El projecte artístic assignat va ser «Sembra. Pràctiques artístiques mix-media» de la creadora i il·lustradora Maider Sorasu. Aquesta proposta pedagògica porta a l'aula una experiència artística col·lectiva, connectada amb la naturalesa i amb les tradicions culinàries a través de l'experimentació amb diferents tècniques i materials.

Descripció del procés

El projecte va consistir en la creació d'un calendari/receptari col·lectiu amb l'alumnat de 1r a 6è de primària, amb dibuixos elaborats a partir de diferents tècniques i materials artístics, rescatant algunes receptes de la cuina tradicional valenciana i de les diferents cultures que conformen l'escola des d'una perspectiva sostenible. Els objectius del projecte poden resumir-se en:

- Fomentar els processos de creació artística col·lectiva.
- Afavorir l'interès i rescatar les tradicions culinàries familiars per aplicar-les al context escolar mitjançant exercicis d'experimentació i creativitat artística que generin intersecció amb diferents àrees i sabers curriculars.
- Activar projectes de treball creatius que involucrin els diferents agents de la comunitat escolar.
- Generar processos d'aprenentatge en un context d'expressió lliure i de respecte per les diferents idees i creacions de l'alumnat.
- Experimentar de manera creativa amb diferents tècniques artístiques i aprendre mitjançant el joc sobre la naturalesa i les temporades dels aliments.

Durant la residència, els nens participants van poder desenvolupar i reconèixer la seva creativitat a través de l'art, i enriquir el seu imaginari respecte a les pràctiques artístiques.

Figura 1. Procés de creació del receptari (a); mural col·lectiu de fruites i verdures (b); estampació amb fruites i verdures (c)

Font: Mainer Sorasu amb l'autorització de la docent coordinadora Alicia González.

L'artista i l'equip docent van acompanyar l'alumnat en els seus processos de creació i d'expressió, oferint eines per a la gestió de conflictes i les frustracions derivades dels processos de presa de decisions col·lectius.

El calendari general de treball de la residència artística en el centre educatiu el fixa la mateixa convocatòria, determinant tres moments o fases de treball comuns a tots els projectes seleccionats: fase d'adaptació del projecte artístic al context escolar, fase d'intervenció en el centre i fase de memòria i avaluació. En la primera d'aquestes fases es concreta el cronograma d'intervenció (50 hores), els equips docents i les àrees implicades, els grups d'escolars participants, i s'adapta el projecte assignat a la realitat del centre educatiu. En la segona fase es desenvolupen els projectes segons el calendari previst i es documenten els processos de treball. Finalment, en la fase de memòria, es recull l'anàlisi i avaluació de les diferents experiències.

Les 50 hores de treball es van distribuir en sis sessions. Cada sessió es va replicar en totes les aules de primària, donant lloc a divuit sessions íntegrament, i ajuntant dos grups en cada sessió amb la finalitat d'incloure tot l'alumnat en el projecte.

Figura 2. Mainer Sorasu i una cuinera del centre en una de les sessions de treball del projecte (a); coques preparades per l'alumnat (b); publicació final del projecte «Sembra» (c); famílies accedint als receptaris mitjançant el codi QR inclòs en la publicació (d)

Font: Mainer Sorasu amb l'autorització de la docent coordinadora Alicia González.

Les sessions de treball de la fase d'intervenció es van dividir en:

- Sessió 1: Alimentació i color: cercle cromàtic de colors, temporalitat de les verdures i creació de tints naturals.
- Sessió 2: Reciclar: pots de germinats i disseny d'estampació amb verdures.
- Sessió 3: Collage: col·lectiu, individual i del cos humà.
- Sessió 4: Recepta il·lustrada: *lettering* i creació de la recepta il·lustrada per al llibre.
- Sessió 5: Llenguatge narratiu i calendari (creació de minicontes tipus còmic i calendari col·lectiu de verdures de temporada).

- Sessió 6: Tècniques de dibuix creatiu i esdeveniment de tancament: tècniques de creació per a propostes lliures a partir de l'abstracció. Elaboració de coques de l'alumnat de primària i presentació final a les famílies del projecte juntament amb la publicació *Sembra*.

En el projecte es va involucrar altres agents de l'escola com l'hort escolar, el menjador escolar Cuinatur, i els grups d'infantil en moments puntuals del projecte.

Figura 3. A vegades, quan s'acull el cas estrany a l'aula succeeixen coses com a mínim curioses. En aquest cas, la coincidència entre el títol del projecte de resistències artístiques «Sembra» i el títol del *Quadern Sembra* (1936), una revista escolar redactada i il·lustrada per alumnat d'Enric Soler i Godes, destacat escriptor i pedagog espanyol castellanenc (1903-1993) que dona nom al centre. Font: Maider Sorasu amb l'autorització de la docent coordinadora Alicia González.

Concepció didàctica

El projecte va explorar la transversalitat dels processos artístics, generant intersecció amb multiplicitat de sabers i àrees de coneixement: educació plàstica (tècniques i procediments artístics: dibuix, collage, estampació, *lettering*, etc.), àrees lingüístiques (vocabulari, redacció del receptari, expressió oral), ciències socials (la cuina local i global com a element cultural), coneixement del medi (fruites i hortalisses de temporada, alimentació sostenible, hàbits de consum responsable, reciclatge) i matemàtiques (mesurar ingredients, pes d'aliments). Juntament amb l'àrea de Música, es va incloure la versió en àudio d'algunes de les receptes familiars (alumnat de segon cicle) perquè estiguessin disponibles mitjançant un codi QR al receptari. A més, l'artista va col·laborar també en les sessions radiofòniques del centre amb l'enregistrament d'un pòdcast en format entrevista que li va fer l'alumnat (inclòs en la publicació «Sembra» mitjançant codi QR).

El treball en context, a través de l'adaptació del projecte inicial a la realitat del centre educatiu, va suposar un diàleg constant entre tots els agents implicats. Atendre aquest context comporta necessàriament concessions, imprevistos i desacords i, sobretot, ser capaç d'adaptar la pràctica artística a l'estructura escolar (horaris, espais, etc.) a través de processos de treball col·laboratiu. A més, totes

les activitats proposades van ser multinivell (des de 1r fins a 6è de primària) i internivell (un mateix cicle conformat per dos nivells treballant junts, i compartint espais i experiències).

Principals desafiaments

En un primer moment, la proposta va ser concebuda per a un grup reduït d'alumnat, però finalment es va desenvolupar amb els tres cicles de primària, de 1r a 6è, amb grups de cinquanta alumnes alhora. Això implica que aquest tipus de projectes necessitin l'esforç dels creadors per adaptar-se a un context de treball que té la seva pròpia estructura i les seves pròpies necessitats, tant respecte a agrupacions com a horaris. Per a l'escola, d'altra banda, suposa haver d'acollir el cas estrany i fer un esforç per obrir-se a altres maneres d'organització i treball a l'aula. Implica estar sempre oberts a la possibilitat que succeeixin coses imprevistes a l'escola, entenent que l'itinerari entre el currículum escolar i l'aprenentatge poden tenir múltiples direccions i sentits. No sempre és el contingut curricular el que detona aquest itinerari, es pot començar també per un projecte extern per després generar vincles amb el currículum.

Es va fer, per tant, un esforç de coordinació entre grups, i el paper del professorat col·laborador va ser clau. No obstant això, no tots van participar amb la mateixa implicació ni motivació, i a vegades van ocupar un segon pla durant les sessions sense arribar a integrar la proposta en la programació d'aula. Aquest aspecte és rellevant perquè implica que les residències d'artistes en centres escolars poden no entendre's simplement com una interrupció de les dinàmiques de l'aula si el professorat l'experimenta com una cosa aliena a la seva pràctica educativa, com un espai separat del seu procés de treball a l'aula.

En aquest sentit, és important insistir que, encara que la proposta s'articuli com un projecte multidisciplinari i interdisciplinari, això no sempre s'evidencia i, per tant, entre els diferents sabers que intervenen no s'estableix una relació clara i significativa que ajudi l'alumnat a entendre que existeixen relacions entre aquests malgrat que les àrees escolars s'imparteixin com a coneixements separats.

Principals aportacions

La residència va suposar la intervenció de les famílies i de gran part de la comunitat escolar, reforçant notablement el sentiment de pertinença de l'alumnat i motivant-los a l'hora de participar i implicar-se en les diferents dinàmiques. La intervenció d'un agent extern (artista) trenca amb les seves rutines i desmunta certes estructures de funcionament quotidià a l'aula.

Va ser important incloure en el projecte una part per compartir els processos i els resultats, una pràctica molt instaurada en l'àmbit artístic (exposició) però no sempre integrada en la pràctica educativa, que sol viure els processos de manera més aïllada de l'entorn.

Aquest tipus de projectes suposen, en contextos en els quals es treballa amb col·lectius en risc d'exclusió social, una manera de cohesionar grups i de fomentar la participació de tot el teixit escolar. A més, el treball col·lectiu fomenta la cooperació i ofereix eines valuoses per al treball en grup.

Quan intervé el cos i s'exploren altres espais del centre, més enllà de l'aula, l'alumnat generalment està més motivat. El mateix succeeix quan en les dinàmiques d'aula i en els processos d'aprenentatge s'impliquen altres agents de l'escola que normalment romanen al marge o compleixen una altra funció dins del sistema escolar. Aquest va ser el cas del col·lectiu del menjador escolar o de les mateixes famílies.

La residència suposa també una formació per al professorat implicat, ja que, a més de la vivència i de conèixer noves eines i tècniques artístiques, incorpora a la seva pràctica educativa (en el millor dels casos) metodologies de treball pròpies dels processos de creació artística.

L'elaboració d'una publicació final que va recollir totes les receptes i els processos de treball va ser la culminació del procés de creació col·lectiva. Tots dos, procés i resultat, tenen el seu paper en l'àmbit pedagògic i poden ser valuosos si es conjuguen, i no es jerarquitzen, en els processos d'ensenyament-aprenentatge. El producte final en les creacions artístiques proporciona oportunitats per a l'aprenentatge, la reflexió, la crítica i l'expressió. A més, té un valor motivacional que contribueix a la millora de l'autoestima de l'alumnat.

A l'artista el treball en entorns educatius li va permetre explorar i conèixer altres contextos de treball diferents dels habituals, i això el va obligar a obrir-se a processos col·lectius en els quals es dilueix el concepte d'autoria tan present en la pràctica artística en espais museístics o expositius.

Referents

Consorti de Museus de la Comunitat Valenciana. Generalitat Valenciana. (2023). «Sembra: pràctiques artístiques mix-media». Resistències artístiques: processos artístics en entorns educatius. Recuperat el 28 de setembre de 2023: <https://resistencies.consortimuseus.gva.es/es/siembra-practicas-artisticas-mix-media/>

Entrevista a Mainer Sorasu per alumnat del CEIP Enric Soler i Godes: <https://drive.google.com/file/d/1VU1WW55j-uAX-TaF39tABGnpiXtck509/view>

Sorasu, M. [Mainer]. www.maidersorasu.com

Projecte de centre. Dret a viure en un món més saludable i sostenible

Autora: Sònia Benítez Ferrando

Tipologia

Arts plàstiques i visuals

Multidisciplinari

Projecte de centre

Centre educatiu:	Escola dels Encants (Barcelona).
Curs o nivell:	Projecte que desenvolupa tota l'escola. Experiències concretes: <ul style="list-style-type: none">• Mitjans: 1r, 2n i 3r• Grans: 4t, 5è i 6è• Acció de tota l'escola
Durada:	Durant tot un curs escolar, però es desenvolupen més accions durant el tercer trimestre.
Agents implicats (dins o fora del centre):	Tutors de cada aula, altres docents de la comunitat educativa del centre i famílies.

Context educatiu

Aquest projecte es va realitzar durant el curs 2018-2019 a l'escola pública dels Encants de Barcelona. Es tracta d'una escola creada el 2009 al districte de l'Eixample, concretament al barri de la Sagrada Família. Té un projecte innovador, que es caracteritza per promoure una escola viva i participativa amb una metodologia de treball actiu i respectuós amb els ritmes dels infants. La majoria d'infants que van a aquesta escola són de famílies dels voltants, encara que també hi ha un nombre força elevat de famílies d'altres barris que han matriculat els seus fills i filles buscant aquest model pedagògic concret.

Durant el dia escolar es produeixen moments de conversa, així com estones de treball amb el referent d'aula que acompanya l'alumnat durant el seu aprenentatge. També es facilita la lliure circulació pels ambients de l'escola, vuit en total, on es treballen les diferents àrees curriculars. L'escola està formada per tres comunitats: petits, mitjans i grans, on els infants de diferents edats estan barrejats i formen part d'un ambient. Per exemple, als ambients de petits ens trobem infants de 3, 4 i 5 anys junts i cada ambient té un tutor referent.

Descripció del procés

Cada any, en el marc del projecte d'escola, el claustre duu a terme un projecte anual que busca fer un treball comú de tota la comunitat educativa i crear accions que mostrin a les famílies, entorn, etc., el que han anat investigant i creant durant el desenvolupament d'aquest treball. El curs 2018-2019 es va decidir fer un

projecte relacionat amb els objectius de desenvolupament sostenible (ODS) aprovats el 2015 per l'Assemblea General de Nacions Unides i expressats en l'Agenda 2030 de Desenvolupament Sostenible que es desplega en disset objectius. En concret, es va optar per treballar el dret a viure en un món més saludable i sostenible. L'objectiu d'aquest projecte era parlar amb els infants dels drets i deures, fer un treball d'investigació a l'aula i elaborar activitats i accions a escala grupal però també de cicle i, finalment, de tota l'escola.

Per desenvolupar el dret escollit, el claustre va decidir realitzar un projecte de llarga durada durant tot el curs que els tutors referents treballarien a les aules. A l'aula, els docents tindrien diferents llibres i contes relacionats amb el tema, a més de disposar d'enllaços a vídeos o documentals per poder-ne parlar amb els infants i, mitjançant la conversa, decidir què els interessava i quines investigacions o accions volien treballar per tal de desenvolupar el projecte.

Durant el procés es va explicar què és un dret i es va parlar sobre els drets dels infants i, més concretament, sobre el dret que s'havia decidit per a aquell curs. A més, també es va acordar dur a terme alguna acció conjunta com a escola i resumir què s'havia fet en la memòria anual de centre.

Seguidament, s'expliquen alguns exemples dels treballs i accions fets.

Comunitat de mitjans

A partir del visionament de diferents curts i d'algun programa de l'informatiu adreçat a infants infoK, en alguns dels ambients de mitjans va sorgir l'interès per treballar sobre l'aigua: la importància de l'aigua per viure, els canvis climàtics extrems que s'estan vivint (zones amb sequera, altres amb pluges molt abundants), què és la sequera i com afecta el nostre dia a dia, com podem estalviar aigua, etc. Es van pensar idees per estalviar més aigua a l'escola i es van dissenyar, elaborar i penjar eslògans per diferents espais de l'escola per conscienciar els altres companys.

En relació amb aquest tema, també van veure un curtmetratge anomenat *PolarBearMan*, el qual pretén crear consciència de la situació del desgel i com això afecta els ossos polars de l'Àrtic. A partir d'aquest visionament es va decidir crear una instal·lació artística efímera per reflexionar sobre el desgel consistent a veure en primera persona com es desfà el gel i així prendre consciència sobre l'escalfament global i la situació a l'Àrtic. Van omplir envasos de bric amb aigua i peces de fruites i verdures i els van congelar. Un cop glaçats els van penjar a una zona del pati on van poder veure com s'anaven desfent.

Comunitat de grans

Aprofitant que a la comunitat de grans hi havia un ambient anomenat Temps Moderns que ja treballava els drets dels infants, es van pensar diferents propostes perquè els infants realitzessin durant les estones de lliure circulació:

- Un joc de Memory sobre els drets dels infants.
- Una investigació sobre la diferència entre dret i deure.
- Una exploració sobre l'artista urbà Banksy a partir d'un llibre de les seves obres per veure quina relació es pot trobar entre el seu treball i el que s'estava investigant. Com a tancament, en aquesta proposta els infants podien dissenyar un grafit a l'ambient de taller per denunciar, protestar o reafirmar algun aspecte que per ells hagués estat rellevant, per després col·locar-lo a l'escola.

A part d'aquestes activitats cada un dels tutors va treballar diverses accions amb els seus infants, com per exemple la que va sorgir a un dels ambients, anomenada «Fem escultures?». En aquest cas els infants van investigar sobre el plàstic, un aspecte que els va interessar molt a partir del visionament d'un vídeo sobre les illes de plàstic al Pacífic. En relació amb aquest tema, es va decidir recollir plàstics i portar-los a l'escola per crear de manera conjunta una escultura. Alguns dels reptes que va implicar aquest projecte van ser crear entre tots la forma que volien donar a les escultures, decidir si havia de tenir algun significat, si farien una obra figurativa o abstracta, com col·locarien els plàstics, etc.

Acció conjunta de tota l'escola

Per finalitzar el projecte de forma global es va decidir fer una acció conjunta fora de l'escola, que consistia en una instal·lació de protesta, festiva però reivindicativa. Aprofitant que un cop al mes els veïns i l'associació Eixample Respira tallaven el carrer per protestar i posar de manifest que la zona de l'Eixample on està ubicada l'escola és una de les més contaminades de la ciutat, els docents van considerar que els infants també podien ser participants d'aquestes reivindicacions.

Per a aquesta instal·lació cada infant va realitzar un motlle de guix d'un petit cotxe amb un lema per un món més sostenible. Es van crear frases per conscienciar de la problemàtica, però també es van aportar idees per col·laborar amb petites accions de millora. Un cop els infants van crear les seves peces, un divendres abans d'acabar el curs escolar es va demanar permís per tallar el carrer Cartagena i cada comunitat d'alumnes va anar col·locant les peces en fila omplint el carrer, creant una instal·lació efímera de 20 minuts.

Figura 2. Instal·lació Cotxes al carrer Cartagena
Font: Sandra Garcia.

Concepció didàctica

La proposta plantejada pel claustre es basava en el treball per projectes a partir del dret escollit, potenciant un aprenentatge significatiu a partir d'un tema força ampli al voltant del qual l'alumnat elabora el seu propi procés d'aprenentatge.

En aquest cas concret, el tema va ser donat pels docents, però els infants van haver de buscar la informació i, a partir de la conversa —activitat bàsica en la realització de projectes—, seleccionar, elaborar i desenvolupar un tema o problemàtica concreta a partir d'allò que més els havia interessat o havien descobert de forma vivencial. Durant aquest treball l'infant es converteix en el protagonista i el docent acompanya creant diferents dinàmiques i potenciant el treball tant en petit com en gran grup.

Durant aquest procés, en la majoria dels ambients es va veure que era possible desenvolupar els temes treballats a partir d'activitats artístiques, les quals, a més, eren un recurs molt interessant per donar idees per millorar o denunciar situacions que l'alumnat veia injustes o que l'afectaven. L'anàlisi i la reflexió eren necessàries per desenvolupar a posteriori el seu treball. Per tant, l'art es va constituir en forma de coneixement a més d'un recurs de pràctica col·laborativa, tant en cada grup com en el conjunt de tots els alumnes de la comunitat. Pensar, planificar i dur a terme un projecte artístic va permetre en molts casos descobrir tendències actuals o artistes contemporanis. I, a més, durant l'elaboració del projecte els infants van poder descobrir diferents tècniques d'expressió, i crear-ne de pròpies, a més d'analitzar obres (vídeos principalment) com a recurs per transmetre idees.

Principals desafiaments

El fet de ser un projecte de centre, on cada una de les aules ha de desenvolupar un treball concret a partir d'una mateixa idea de treball, ja és un gran desafiament. És complicat concretar en claustre què es vol treballar, quin és l'objectiu i com es durà a terme, i la dificultat s'incrementa si, a més, s'ha de triar un tema prou ampli perquè el puguin investigar infants de totes les edats. Sovint no es pot veure si ha sigut una bona idea fer aquest treball concret fins que no passen els mesos i sorgeixen les dificultats. El fet d'executar un projecte a tan llarg termini i amb molta llibertat temporal fa que es difuminin les accions i que

de vegades els infants no tinguin clar allò que estan treballant o el perquè. És important que els tutors facin un treball sistemàtic, el qual suposa un repte afegit a la càrrega de feina a què s'enfronta el docent en el dia a dia.

Principals aportacions

Crear accions on els infants vegin que el que fan implica els altres i que poden ajudar a pensar com podem viure millor és un gran repte. En molts dels casos (com es pot veure en l'acció conjunta) ells mateixos van suggerir idees de millora davant de les problemàtiques ambientals que havien detectat. Defensar els seus drets i mostrar als altres (principalment als adults) allò que no els agrada o no els sembla bé és un aprenentatge crucial que també es va fomentar en aquest projecte.

Viure en comunitat un mateix tema i buscar relacions entre escola i entorn és una altra de les aportacions més significatives del projecte. És important que el que es treballa a les aules permeti que els alumnes estableixin relacions amb el món que els envolta per esdevenir persones responsables en la defensa dels seus drets i valors. També és fonamental que siguin capaços de crear connexions amb el seu dia a dia i desenvolupar competències per la vida.

Com a claustre, amb aquest treball conjunt es busca la implicació de tots els membres de la comunitat, establint relacions de col·laboració. Encara que molts dels treballs es fan dins de cada grup, és important mostrar el que es va realitzant i que els alumnes vegin que tota l'escola està centrada en un mateix focus, donant importància al tema seleccionat. El fet de dur a terme una acció final conjunta crea comunitat, un aspecte important per a les escoles en general i que l'Escola dels Encants té com a objectiu específic. Crear una o diverses accions on alumnes, docents, famílies i en aquest cas fins i tot veïns puguin implicar-s'hi és una de les raons principals per dur a terme aquests projectes, però, com hem vist, això també comporta dificultats tant pel que fa a les idees com a l'organització.

Dues escoles unides per l'aprenentatge per projectes i els racons d'aprenentatge

Autora: Ester Forné Castaño

Centre educatiu:	ZER Baix Berguedà: Escola d'Olvan (Olvan) i Escola Gira-sol (Montmajor).
Curs o nivell:	Primària.
Durada:	Un curs escolar.
Agents implicats (dins o fora del centre):	Universitat de Lleida (Glòria Jové) i ZER Berguedà.

Tipologia

Arts plàstiques i visuals

Multidisciplinari

Projecte de centre

Context educatiu

La ZER o Zona Educativa Rural del Baix Berguedà (Catalunya) consta de dues escoles ubicades a Olvan i Montmajor. Ambdues escoles comparteixen especialistes, filosofia de centre i tots els documents oficials (Projecte Educatiu de ZER, Normes d'Organització i Funcionament de ZER, etc.). Per tant, totes dues han format part del projecte d'innovació araArt durant els tres últims anys.

Les dues escoles estan separades geogràficament i mostren algunes diferències significatives en el nivell socioeconòmic de les seves poblacions. En general, mentre que una escola pot tenir una població estudiantil amb majors recursos econòmics, l'altra podria atendre a una comunitat amb més limitacions.

Les dues escoles comparteixen la mateixa organització per grups multinivell en comunitats de petits (I3-I4 i I5), comunitat de mitjans (P1-P2 i P3) i comunitat de grans (P4-P5 i P6). Però les estratègies pedagògiques i els programes de suport que plantegen estan adaptats per atendre les necessitats específiques de cada entorn socioeconòmic, garantint que tot l'alumnat tingui igualtat d'oportunitats per assolir el seu potencial acadèmic i personal.

Descripció del procés

A la ZER del Baix Berguedà, les aules s'organitzen amb un enfocament sistemàtic que integra el treball per projectes i els racons d'aprenentatge. Aquesta metodologia permet crear un entorn d'aprenentatge dinàmic i participatiu, on l'alumnat pot explorar temes d'interès mitjançant projectes d'investigació i pràctiques que parteixen de l'experiència.

A més a més, els racons d'aprenentatge ofereixen espais estructurats i equipats amb materials i recursos diversos, que fomenten l'autonomia i la creativitat de l'alumnat mentre desenvolupa habilitats i competències essencials per al seu creixement acadèmic i personal. Aquest enfocament pedagògic promou la

participació activa de l'alumnat en el seu procés d'aprenentatge i facilita la construcció de coneixement significatiu a través de l'experiència directa i la col·laboració entre iguals.

El projecte està vinculat al programa d'innovació araArt, promogut per la Generalitat de Catalunya amb l'objectiu de millorar l'equitat del sistema educatiu mitjançant la col·laboració entre escoles i entitats o centres artístics.

Metodològicament, es realitza una jornada de motivació que permet la generació de l'aprenentatge durant tot el curs, seguint diverses línies de desenvolupament que es reflecteixen en el mapa conceptual de cada classe o comunitat.

Aquest projecte sempre està connectat amb l'art contemporani. L'art pot servir com a catalitzador de converses, part de la motivació inicial o exemple d'expressió del que s'està duent a terme. També es pot utilitzar per finalitzar una part del projecte i fer difusió en el context local per crear consciència i reflexió. Aquestes relacions es poden establir a través de presentacions de professorat, experts convidats que intervenen directament a l'escola, o bé amb el suport d'un «partner» que facilita enllaços i nous referents.

Figura 1. Escultures naturals. Comunitat de petits
Font: ZER Berguedà.

Alguns dels projectes realitzats són:

- Exposició «Art i Sexualitat» (veure'n [imatges](#))
- Manifest «Dóna la Nota» (veure'n [descripció](#) i [imatges](#))
- Exposició de cianotípies (veure'n [descripció](#) i [imatges](#))
- Exposició «Jo no et vaig perdre»:
 - Escola d'Olvan (veure'n [descripció](#) i [imatges](#))
 - Escola Gira-sol. Montmajor (veure'n [descripció](#) i [imatges](#))
- Jornada de motivació inicial (veure'n [descripció](#) i [imatges](#))

Figura 2. Mapa conceptual del projecte «La velocitat de la Natura» de la comunitat de grans
Font: escola d'Olvan.

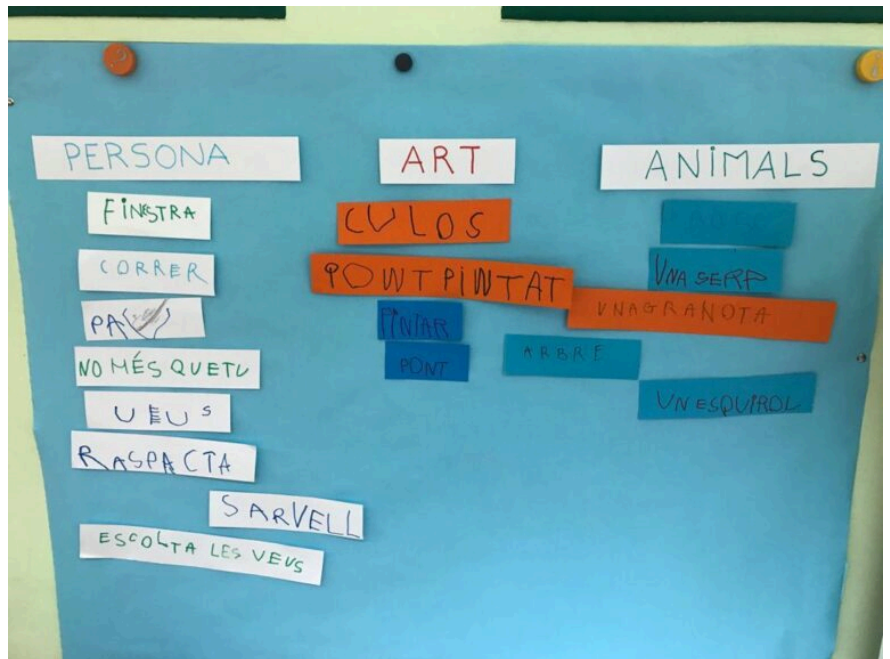

Figura 3. Mapa conceptual del projecte «La velocitat de la Natura» de la comunitat de petits
Font: escola d'Olvan.

Aquest curs seguim amb el projecte d'Ara Art. Iniciem amb una jornada de motivació on veiem un vídeo recomanat per la formadora. Aquest vídeo el veiem a la natura per fer-ho més especial i en aquell mateix moment realitzem ja les primeres converses.

Després de diverses converses realitzem una posada en comú dels aspectes més rellevants que creiem que el vídeo ens inspira. D'aquestes reflexions individuals mirem de posar-les en comú per parelles i després a nivell d'aula amb tots els companys/es.

D'aquestes reflexions veiem que podem crear quatre blocs o grups i li posem títol:

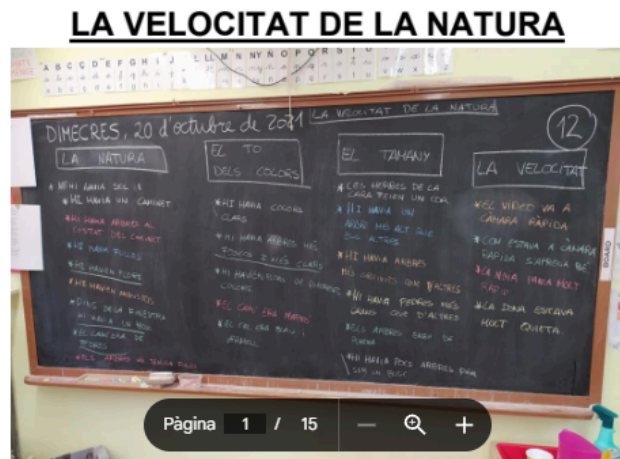

Figura 4. Diaris Comunitaris. Comunitat de mitjans
Font: escola d'Olvan.

Concepció didàctica

Metodològicament, a la ZER es parteix d'una situació inicial que consisteix en una anàlisi exhaustiva de les necessitats, recursos i potencials de la comunitat educativa. Aquesta fase inicial inclou la detecció de les necessitats i els reptes que enfronten els estudiants, els docents i l'entorn escolar en general.

Figura 6. Infografia del treball en el marc del projecte d'innovació araArt

Font: [araArt](#).

A partir de la situació inicial detectada, es procedeix a la identificació de les àrees d'acció prioritàries i al plantejament d'objectius clars i concrets que es volen aconseguir. Aquests objectius són el resultat d'una col·laboració estreta entre els diferents agents implicats, incloent-hi docents, personal administratiu, alumnes i altres membres de la comunitat educativa.

Fitxa 3. Nom del centre (i municipi): ZER BAIX BERGUEDA - OLVAN
ZER BAIX BERGUEDA

Necessitats ← Quina realitat volem canviar?
 Metodologies, Organització, Relació a l'entorn

Primària
 Secundària

Som un centre de màxima complexitat
 Tenim un altre projecte d'innovació

Impactes (Outcomes) Quina realitat volem? Quins resultats volem a llarg termini?
 Metodologies, Organització, Relació a l'entorn

Canviar el nostre treball de centres d'interès per projectes globalitzats a través de l'art.

Canviar la pràctica docent i la mirada en els projectes.

Canviar els tallers artístics per l'espai d'art.

Treballar per comunitats i etapa (agrupaments internivells).

Aprofitar l'entorn natural de cada una de les escoles de la ZER.

Implicar a la comunitat educativa en els projectes que desenvolupem al territori.

#1 Objectius
Què ens proposem?

Mitjançant el treball de projectes a través de propostes d'art.
 Crear un espai d'art per millorar la competència artística de l'alumnat.
 Fer un club d'experts de la comunitat educativa.
 Utilitzar l'entorn natural del qual disposem.

#2 Actuacions
Què farem?

Planificarem i desenvoluparem els projectes partint del territori d'un espai artístic a l'que farà cadascun dels projectes en els nostres centres.

Aprendrem a crear situacions i contextos d'aprenentatge en les pràctiques artístiques a partir de referents artístics i amb aplicació amb el territori i l'espai natural que ens envolta.

Crearem un espai artístic a cada escola amb com incorporarem la creació i els diferents llenguatges de forma transversal en el desenvolupament del currículum.

#3 Recursos (Inputs)
Què necessitem?

Motivació del claustre.
 Temps i formació.
 Recolzament extern.
 Espai i materials adequats.

#4 Productes (Outputs)
Quins resultats volem a curt termini?

Canviar la visió, funcionament i aplicació dels projectes.
 Crear l'espai d'art.
 Iniciar i desenvolupar els projectes des d'una visió artística.

Quantitat de projectes realitzats a partir de l'art.

Grau de satisfacció dels agents implicats en el canvi de visió i aplicació.

Grau de millora de l'alumnat en totes les competències de forma transversal i com l'art i el territori ens ho faciliten.

Creació espai d'art.

Quantitat d'activitats relacionades amb l'entorn des de l'aplicació del projecte.

Figura 7. Plantilla per l'anàlisi inicial
 Font: escola d'Olvan.

Un cop establerts els objectius, es desenvolupen les actuacions necessàries per aconseguir-los. Es fa servir una varietat de recursos i estratègies pedagògiques adaptades a les necessitats específiques dels estudiants i del context. Això pot incloure la implementació de noves metodologies d'ensenyament-aprenentatge, la formació del professorat, la col·laboració amb altres institucions i comunitats, i la utilització de tecnologies educatives innovadores.

Durant tot el procés, es fa un seguiment rigorós del progrés, així com de l'impacte que les diferents actuacions han generat. Aquest seguiment permet avaluar l'eficàcia de les intervencions i ajustar-les segons sigui necessari per aconseguir els objectius establerts. A més, es valora la qualitat dels productes obtinguts del projecte. També es valora l'impacte dels productes en la millora del procés d'ensenyament-aprenentatge i en el desenvolupament integral de l'alumnat.

Utilitzant diverses expressions de les arts contemporànies com a motor principal del projecte interdisciplinari a les aules, es busca fomentar un aprenentatge ric i integrat. Cosa que implica promoure activitats artístiques a l'entorn proper dels alumnes, proporcionant-los una perspectiva artística per explorar i interpretar el món que els envolta. Després d'aquestes activitats, es retornen a la comunitat les reflexions i les creacions de l'alumnat, i això genera diàleg i consciència cultural.

El projecte s'entén com un constructe d'aula en col·laboració, on es vinculen diverses àrees del coneixement. Això inclou iniciar al professorat en la recerca de referents artístics contemporanis i facilitar la seva integració a les pràctiques pedagògiques. A més, es promou la inclusió de tot l'alumnat en el projecte, oferint-li experiències d'èxit i estimulants el seu pensament crític i creatiu.

Per aconseguir això, es compta amb referents artístics propers que col·laboren amb l'escola com a experts i aporten el seu coneixement i experiència al projecte. A més, es dinamitzen espais de trobada entre els docents per compartir experiències i pràctiques pedagògiques relacionades amb l'art contemporani.

En aquest enfocament, es tenen en compte tots els sabers i les competències transversals. Aquest fet ens permet reconèixer la importància de la creativitat i la diversitat de perspectives en el procés educatiu.

Tot seguit, es reflecteixen els valors i objectius educatius de la ZER:

- 1. Incloure l'art en el projecte interdisciplinari i en la quotidianitat de l'escola:** valorar el poder transformador de l'art com a eina educativa i integrar l'art en les activitats quotidianes de l'escola permet enriquir l'experiència educativa dels estudiants i fomentar la seva creativitat i expressió personal.
- 2. Vincular diferents referents artístics contemporanis que fomenten reflexió i aprenentatges més globalitzats:** mitjançant la incorporació de diverses expressions artístiques contemporànies, es busca ampliar les perspectives de l'alumnat i promoure la reflexió crítica sobre temes universals i d'actualitat.
- 3. Fomentar l'esperit crític dels infants i de tota la comunitat educativa:** l'art ofereix una plataforma per a l'expressió lliure i la crítica constructiva. A través de l'exploració de l'art contemporani, s'incentiva l'adquisició de competències crítiques i la capacitat de qüestionar i analitzar el món que ens envolta.
- 4. Aprendre, gaudir i crear amb un aprenentatge que ens connecti:** l'art ofereix la possibilitat de connectar amb experiències multisensorials i emocionals. Ens permet aprendre, gaudir i crear de manera holística i integrada.
- 5. Provocar canvis en l'entorn proper i generar espais de devolució dels aprenentatges:** amb aquesta iniciativa, s'aspira a impactar positivament l'entorn immediat de les escoles implicades. La finalitat és fomentar la reflexió i participació activa de la comunitat educativa en els processos d'aprenentatge i creació.
- 6. Incloure diferents llenguatges artístics a les aules i nodrir-se de diferents formes d'expressió:** es reconeix la riquesa inherent als diferents llenguatges artístics i es considera important exposar els estudiants a una varietat de formes d'expressió per millorar la seva experiència i desenvolupament.
- 7. Vincular les festes de la ZER i les escoles a aquesta filosofia i aprenentatges:** les festes i celebracions són ocasions perfectes per integrar l'art i la creativitat en la vida escolar. Així, es busca vincular aquestes festivitats amb la filosofia educativa dels centres, cosa que afavoreix a participació activa dels estudiants i la comunitat en la creació i celebració de les arts.

Principals desafiaments

La implementació d'una nova metodologia a la ZER del Baix Berguedà presenta diversos reptes que cal abordar amb cura. Tot i que les escoles d'Olvan i Montmajor gaudeixen d'una excel·lent reputació i tenen una demanda elevada, cal considerar les particularitats socioeconòmiques de les seves comunitats. Un dels principals reptes és garantir que aquesta metodologia sigui adaptable a les necessitats específiques de cada entorn, mantenint ahora la coherència amb la filosofia compartida per ambdues escoles.

A més, és fonamental conèixer amb precisió la població infantil i les seves necessitats educatives, ja que qualsevol desajust podria comprometre la qualitat educativa i l'equitat entre l'alumnat. També és essencial assegurar la formació continuada del professorat per aplicar aquesta metodologia de manera efectiva, cosa que ajuda a mantenir els estàndards que han donat prestigi a la ZER.

Finalment, el fet que les dues escoles comparteixin especialistes i recursos implica una coordinació rigorosa per garantir que les intervencions educatives arribin de manera equitativa a tots els alumnes, independentment de les seves

condicions socioeconòmiques. Això requereix una planificació acurada i una avaluació contínua per assegurar que es mantenen les oportunitats educatives per a tothom.

Principals aportacions

Les principals aportacions d'aplicar aquesta metodologia són:

- **Enfocament dinàmic i participatiu:** la metodologia basada en el treball per projectes i els racons d'aprenentatge crea un entorn d'aprenentatge actiu. En ell, l'alumnat pot explorar i aprofundir en temes d'interès mitjançant investigacions i pràctiques basades en l'experiència.
- **Foment de l'autonomia i la creativitat:** els racons d'aprenentatge ofereixen espais equipats amb recursos variats que promouen l'autonomia de l'alumnat i potencien la seva creativitat, a la vegada que desenvolupen habilitats essencials per al seu creixement.
- **Construcció de coneixement significatiu:** aquesta metodologia facilita la participació activa de l'alumnat en el seu propi procés d'aprenentatge. També afavoreix la construcció de coneixement significatiu a través de l'experiència directa i la col·laboració entre iguals.
- **Integració de l'art contemporani:** la connexió amb l'art contemporani com a motor del projecte interdisciplinari a les aules permet a l'alumnat explorar noves formes d'expressió i reflexionar sobre temes actuals i universals, el seu aprenentatge s'enriqueix.
- **Participació i diàleg comunitari:** el projecte no només impacta dins l'aula, sinó que també busca generar consciència i diàleg en la comunitat local. Es retornen les reflexions i creacions dels alumnes a l'entorn proper.
- **Inclusió i equitat:** aquesta metodologia està dissenyada per atendre les necessitats específiques de cada entorn socioeconòmic. Això garanteix que tots els alumnes tinguin igualtat d'oportunitats per assolir el seu potencial acadèmic i personal.

Les cartografies en l'educació, especialment en el context de la metodologia descrita a la ZER del Baix Berguedà, aporten diversos beneficis addicionals:

- **Visualització del procés d'aprenentatge:** les cartografies educatives permeten als alumnes i docents visualitzar els conceptes, les connexions entre idees i els processos d'aprenentatge, la qual cosa facilita una comprensió més profunda dels temes estudiats.
- **Estructuració del coneixement:** mitjançant la creació de mapes conceptuals, els estudiants poden organitzar i estructurar la informació de manera coherent, cosa que ajuda a reforçar l'aprenentatge i a identificar les àrees de coneixement que requereixen més atenció.
- **Seguiment del progrés:** les cartografies permeten a professorat i alumnat monitorar el progrés en l'aprenentatge, identificar els avenços i els reptes, i ajustar les estratègies pedagògiques en conseqüència.
- **Foment de la col·laboració:** en la construcció de mapes conceptuals i altres formes de cartografies, l'alumnat col·labora activament, compartint idees i perspectives, fet que enriqueix l'aprenentatge col·lectiu i promou la cooperació.
- **Estimular el pensament crític:** les cartografies desafien l'alumnat a pensar de manera crítica sobre com les diferents idees i conceptes estan

interconnectats, i a reflexionar sobre la rellevància i la importància dels elements dins d'un tema.

- **Suport a la diversitat d'aprenentatge:** les cartografies són eines flexibles que poden adaptar-se a diferents estils d'aprenentatge. Permeten, així doncs, que l'alumnat visualitzi i compregui el contingut de maneres que s'ajustin millor a les seves necessitats individuals.